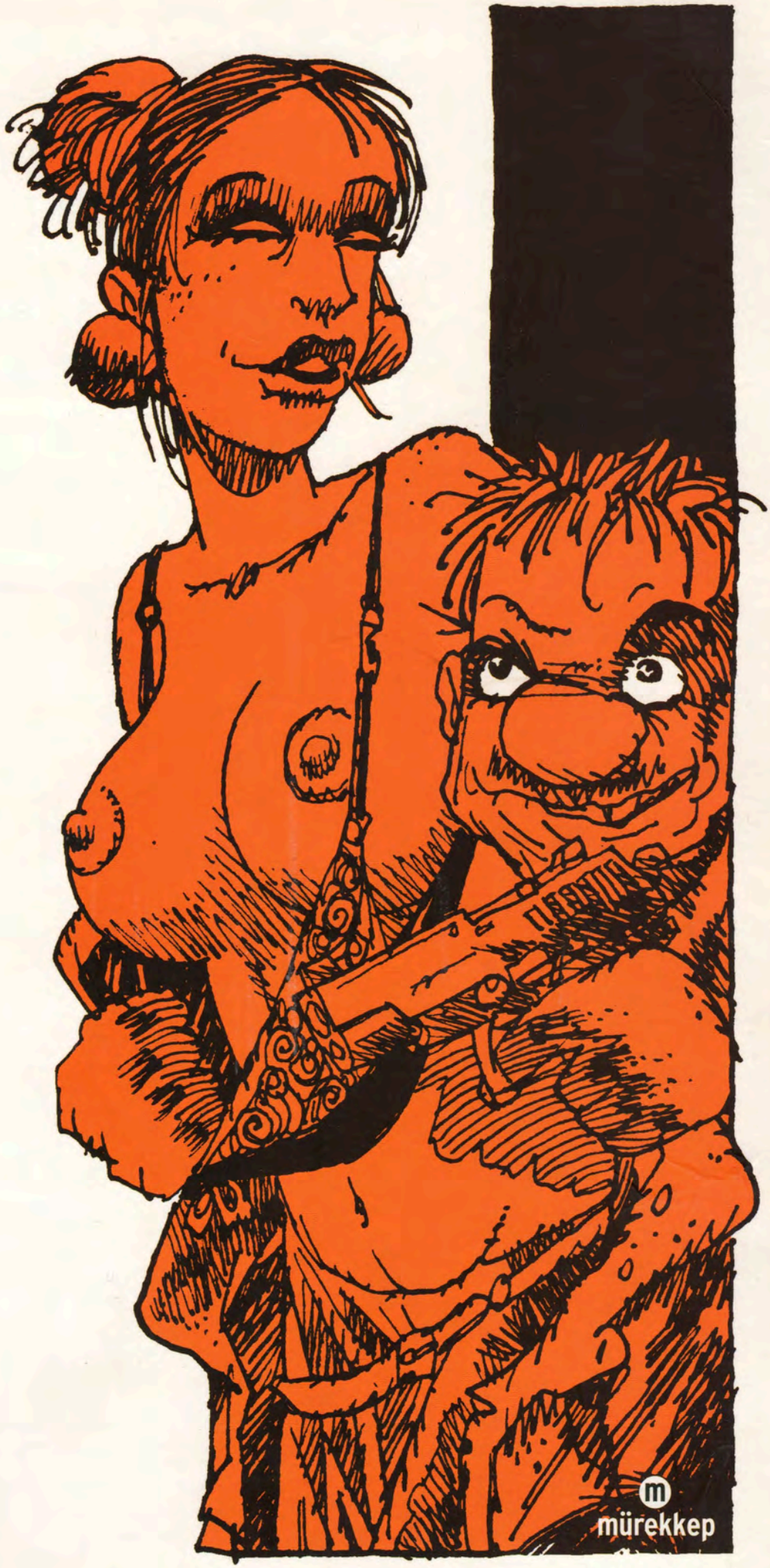
GALİP TEKİN

TUHAF ÖYKÜLER 1

mürekkep

GALİP TEKİN TUHAF ÖYKÜLER 1

UYKUSUZ
ÇİZGİ ROMAN KLASİKLERİ DİZİSİ

mürekkep

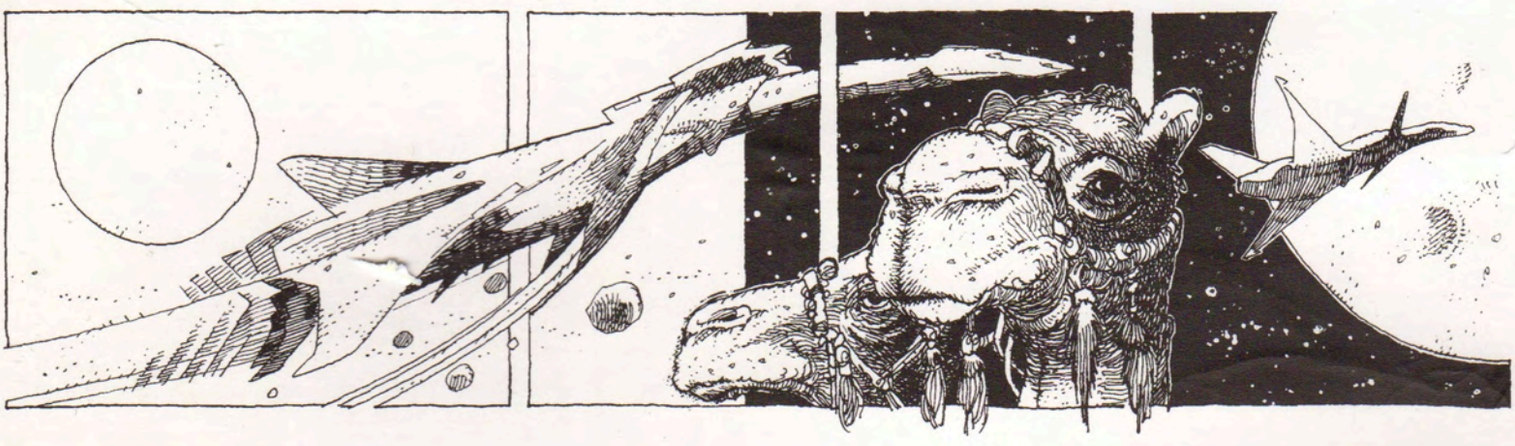
ISBN 605-4173-26-6

9 786054 173266

Kdv dahil
15 TL

GALİP TEKİN TUHAF ÖYKÜLER 1

Babam, Ustam Oğuz Abi'ye

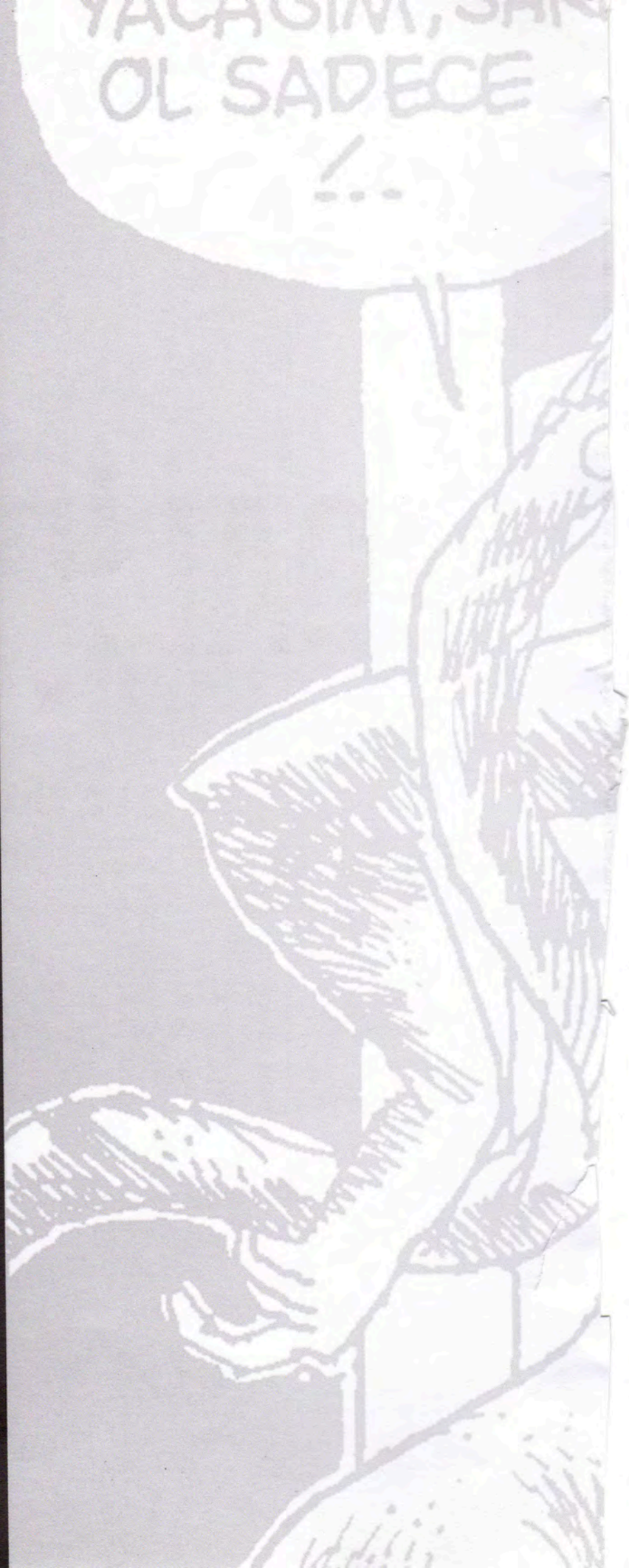

NİHAYET ÇIKMAZI
ARADA KALANLAR
KONTROLSÜZ
MOBY DICK
TRİO
UÇ NOKTALAR
KURT
SATILMIŞLAR
FRANCHISE
KUŞLARIN TANRISI
MAYIN TARLASI
DAŞDAN KALP

Akşamsefası

UYKUSUZ
ÇİZGİ ROMAN KLASİKLERİ DİZİSİ

Yayın Hakları: © Mürekkep Basın Yayın Ltd. Şti.

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayınlanamaz.

1. Baskı / Ocak 2011
ISBN: 6054173266
Sertifika no: 12415

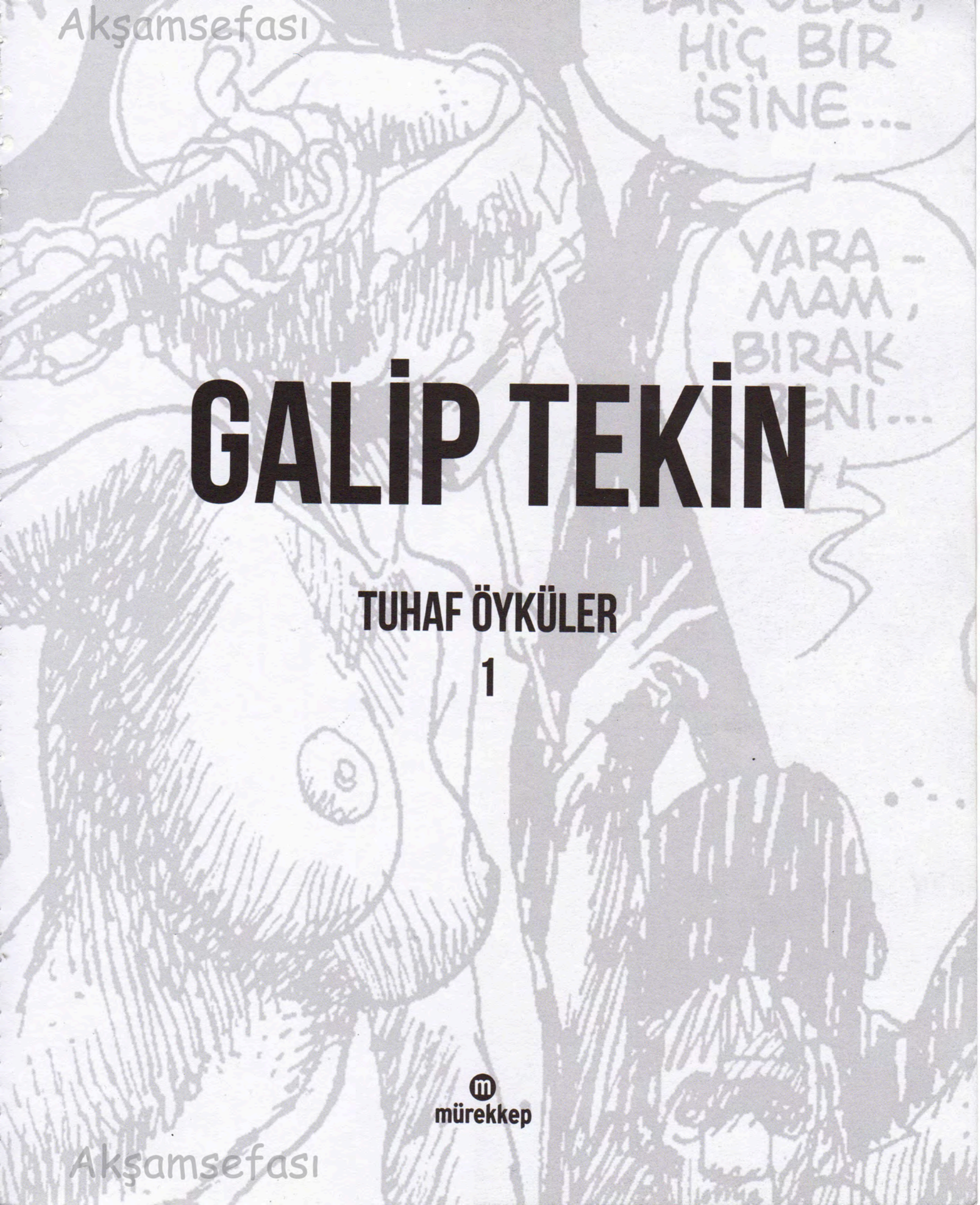
Grafik: Hakan Karataş

Baskı: UMUT Matbaası / Tel: (0212) 637 04 11

Mürekkep Basın Yayın Ltd. Şti.
Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. No: 20/12
Beyoğlu / İSTANBUL
T: 0(212) 245 53 38/39 F: 0(212) 245 63 60

Akşamsefası

Akşamsefası

GALİP TEKİN

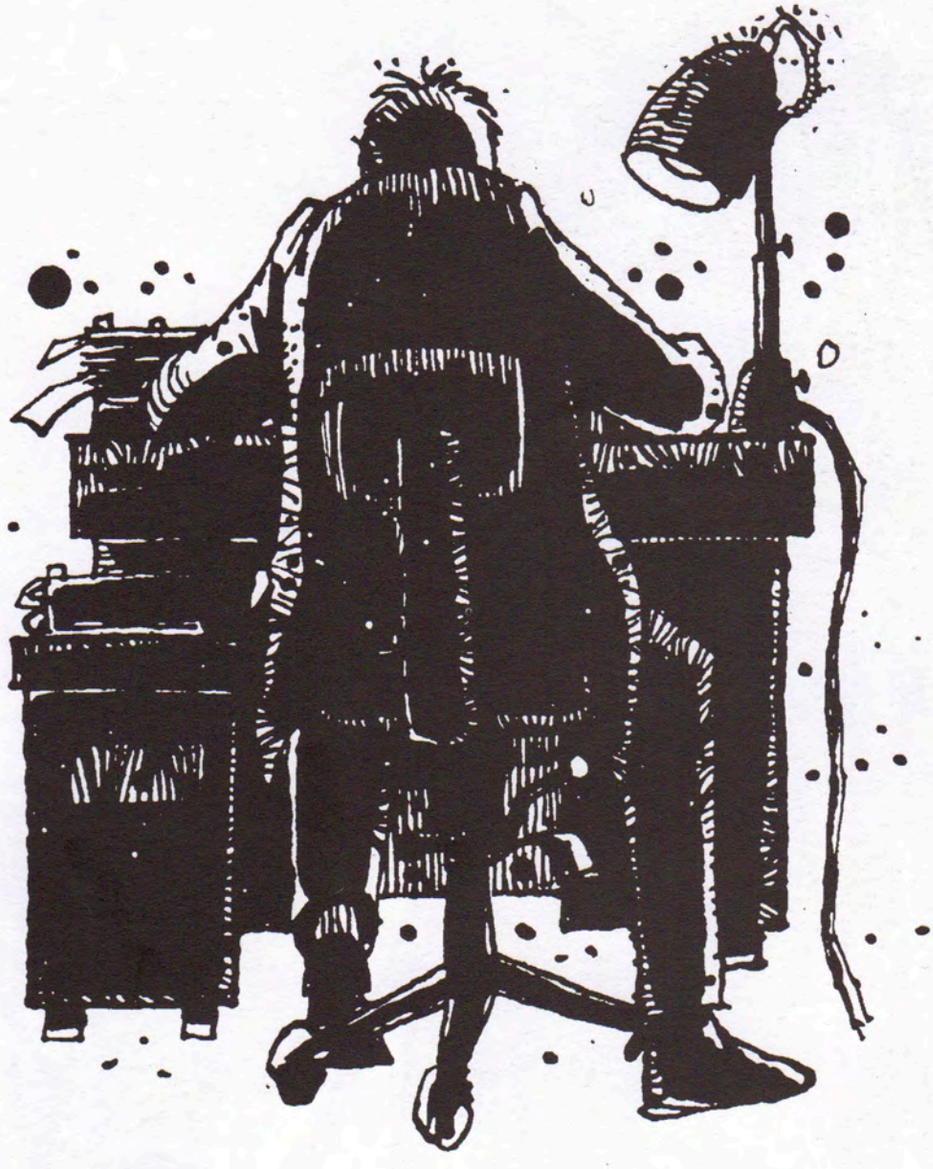
TUHAF ÖYKÜLER
1

mürekkep

Akşamsefası

Akşamsefası

NİHAYET ÇIKMAZI

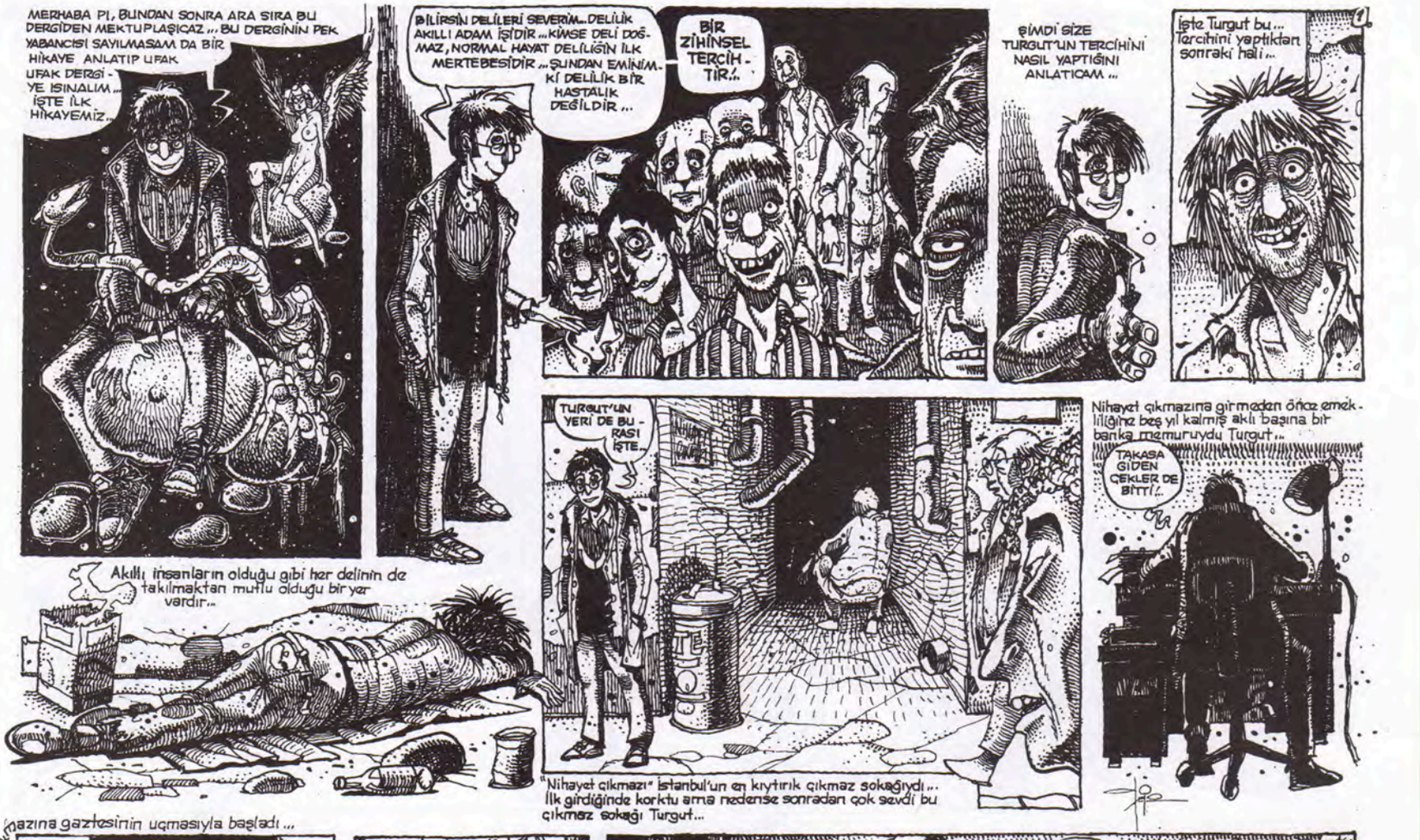

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

MERHABA PI, BUNDAN SONRA ARA SIRA BU DERGİDEN MEKTUPLAŞICAZ... BU DERGİNİN PEK YABANCISI SAYILMASAM DA BİR HİKAYE ANLATIP UFAK UFAK DERGİ-YE ISINALIM... İŞTE İLK HİKAYEMİZ.
BİLİRSİN DELİLERİ SEVERİM.. DELİLİK AKILLI ADAM İŞİDİR... KİMSE DELİ DOĞMAZ, NORMAL HAYAT DELİLİĞİN İLK MERTEBESİDİR... ŞUNDAN EMİNİM-Kİ DELİLİK BİR HASTALIK DEĞİLDİR...
BİR ZİHİNSEL TERCİH-TİR.!.
ŞİMDİ SİZE TURGUT'UN TERCİHİNİ NASIL YAPTIĞINI ANLATICAM...
İşte Turgut bu... Tercihini yaptıktan sonraki hali...
Akıllı insanların olduğu gibi her delinin de takılmaktan mutlu olduğu bir yer vardır..
TURGUT'UN YERİ DE BU-RASI İŞTE..
Nihayet çıkmazına girmeden önce emek-liliğine beş yıl kalmış akıllı başına bir banka memuruydu Turgut...
TAKASA GİDEN ÇEKLER DE BİTTİ!..
"Nihayet çıkmazı" İstanbul'un en kıytırık çıkmaz sokağıydı... İlk girdiğinde korktu ama nedense sonradan çok sevdi bu çıkmaz sokağı Turgut...
Onun hikayesi hergün önünden geçipte hiç dikkat etmediği "Nihayet çıkmazına gazetesinin uçmasıyla başladı...
NİHAYET ÇIKMAZI
ANAA!
?!
HA!!
YARDIM, NE OLUR! YARDIM!..
HASSİ-TİRR!.. BU NE YAA... AA!?
HADİ ÇABUK, ÇABUK!

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

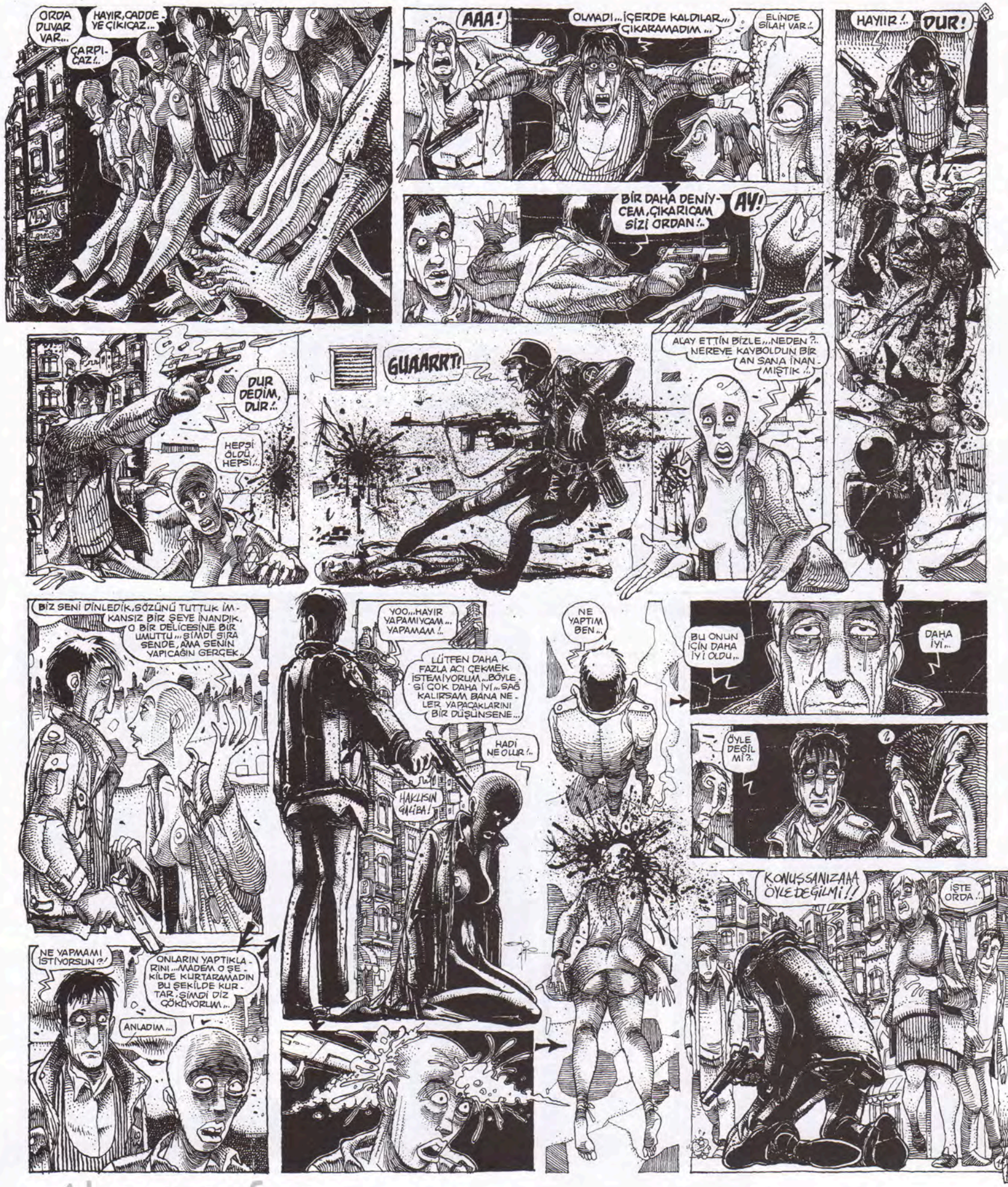
Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Aksamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

ARADA KALANLAR

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

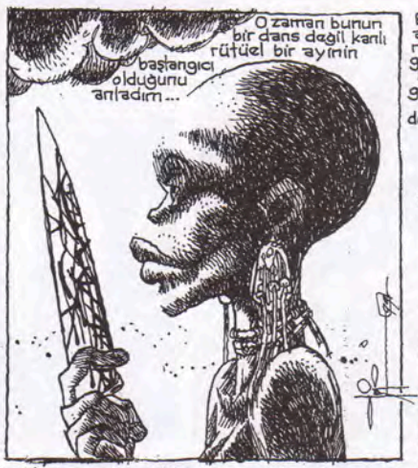
Akşamsefası

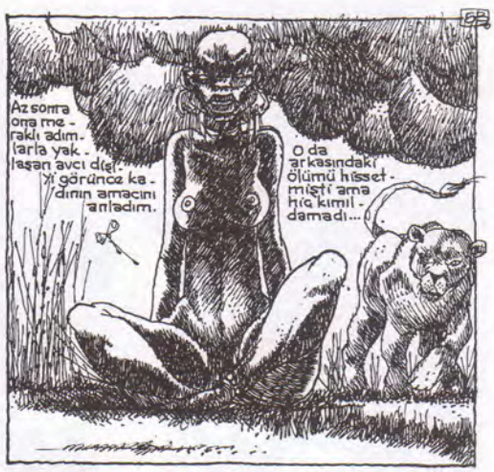
Akşamsefası

Akşamsefası

Avcı kadına yaklaşınca yavaşladı, küçük kedilerin yaptığı gibi iştah açıcı kokular yayan hareketsiz şeyin ne olduğunu anlamak için etrafında umursamaz tavırlarla döndü dolaştı ve kararını verdi... Öteki avlarına yaptığı gibi arkasına dolaşıp...

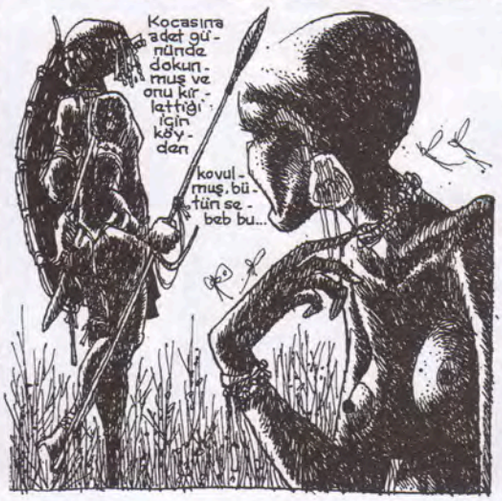

Onun ruhunu tekneye alıp uzaklaşırken geriye aşağıda kanlı bir ziyafet bırakmıştık...

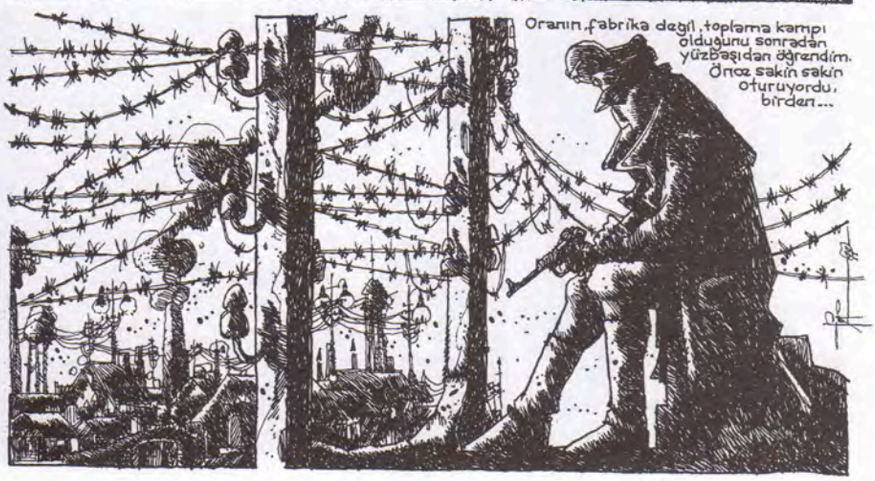

Akşamsefası

Akşamsefası

Birden bir şeye karar verip fırladı kampın içine koşmaya başladı...

Onun ruhunu da biraz sonra yeğli ve çok iğrenç koktuğunu tahmin ettiğim bir bacadan aldım...

Bacanın o Auschwitz'in krematoryumun bacası olduğunu da yüzbaşı teknede söyledi...

BİR ROMALI GENERAL KADAR MAĞDUR BİR NAZİ YÜZBAŞISI NEDEN İNTİHAR EDER HEM DE SAVAŞIN EN...

GÜZEL YILLARIN DA...

YAKALANAN SABOTAJCILARI GETİRDİM YÜZBAŞI...

PEKİ EFENDİM

BAYAN KALSIN, ARKADAKİNİ SORGUYA ALIN... ONUNLA ÖZEL KONUŞACAĞIM...

SİZ Mİ VURACAKSINIZ YOKSA YÜZBAŞIM?.

YÜZBAŞI?!

Yüzbaşı on yıl öncesine gitti geldi. karşısındaki sabotajcı lise sırasından oturup orta gülümseyen geri gencecik bir kızdı şimdi..

EVET BU O! BENİ TANIMADI...

BAYAN BANA BAKIN LÜTFEN...

EMREDERSİNİZ.

Yüzbaşı yine yıllar öncesini hatırladı...

BİZ GİTSİDE DEĞİŞİYORUZ... BU BENİ KORKUTUYOR ARTIK...

İKİMİZ Mİ?.

HAYIR BİZ, BÜTÜN ALMANLAR!.

BURDAN SAĞ ÇIKMAN İMKANSIZ, BU GECE SENİ KAÇIRACAĞIM..."SADAKATİM ŞEREFİMDİR" AMA SEVGİM DE VİCDANIMDIR...

GÜLÜŞMA!

AİLEN DE BU KAMPTA MI?.

ONLAR ŞANSLI... GETTO'DA VURULDULAR!.

Yüzbaşı lise arkadaşına sarıldı, lise arkadaşı da bir Yahudi, bir gestapo subayına ne kadar sarılabilirse o kadar sarılabildi...

HALT

TIIIRNNN

EĞER KURTULURSAN BELKİ BİR GÜN BİR YERDE BİR DAHA KARŞILAŞIRIZ... HOŞÇAKAL...

SEN DE...

HİÇ İÇİNDEN BENLE KAÇMAK GELMEDİ Mİ?.

NEREYE KAÇABİLİRİM, BİZ YÜZYILLARCA KAÇAMAYIZ ARTIK, BİZ LANETLENDİK... HADİ UZAKLAŞ BURADAN...

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

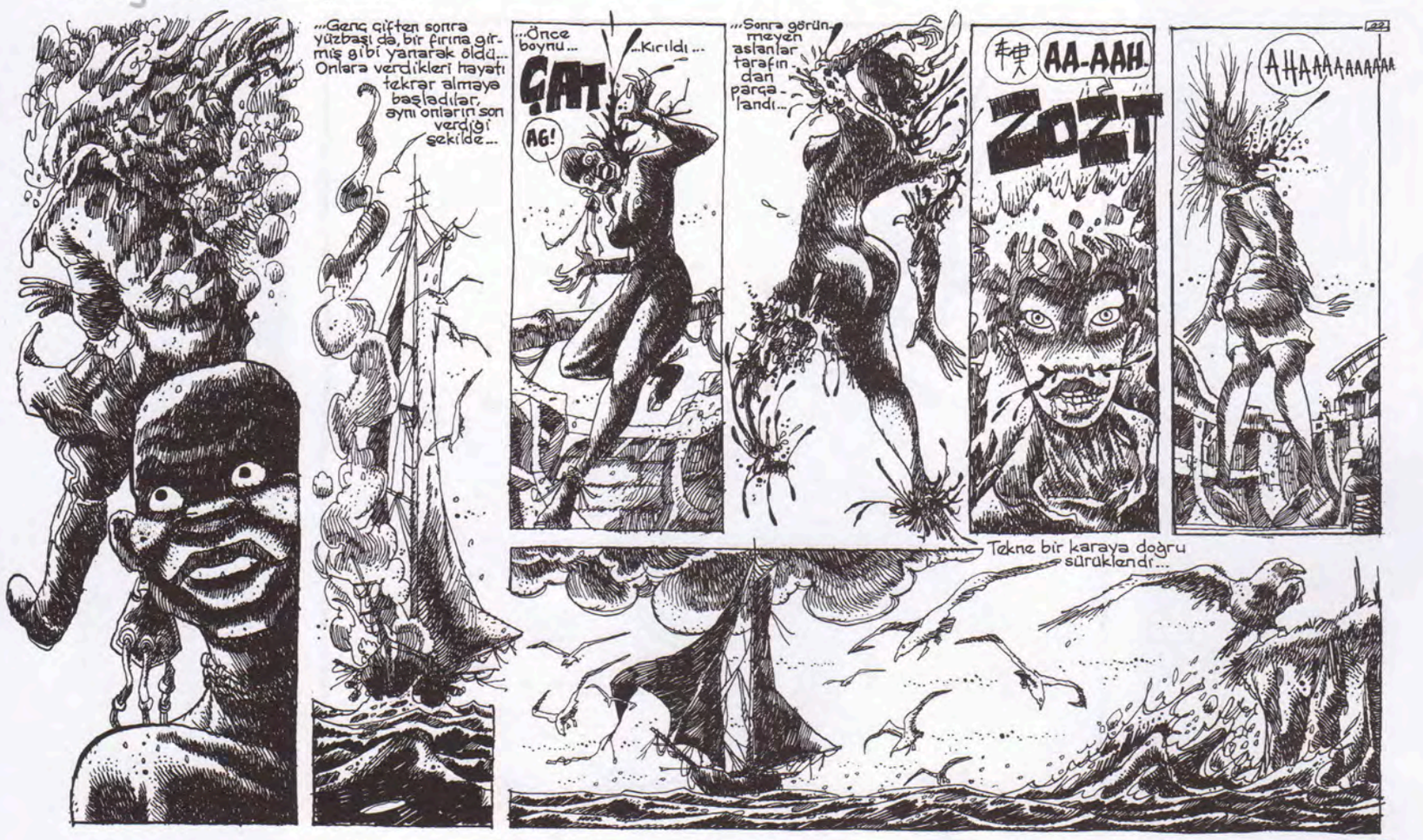
Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

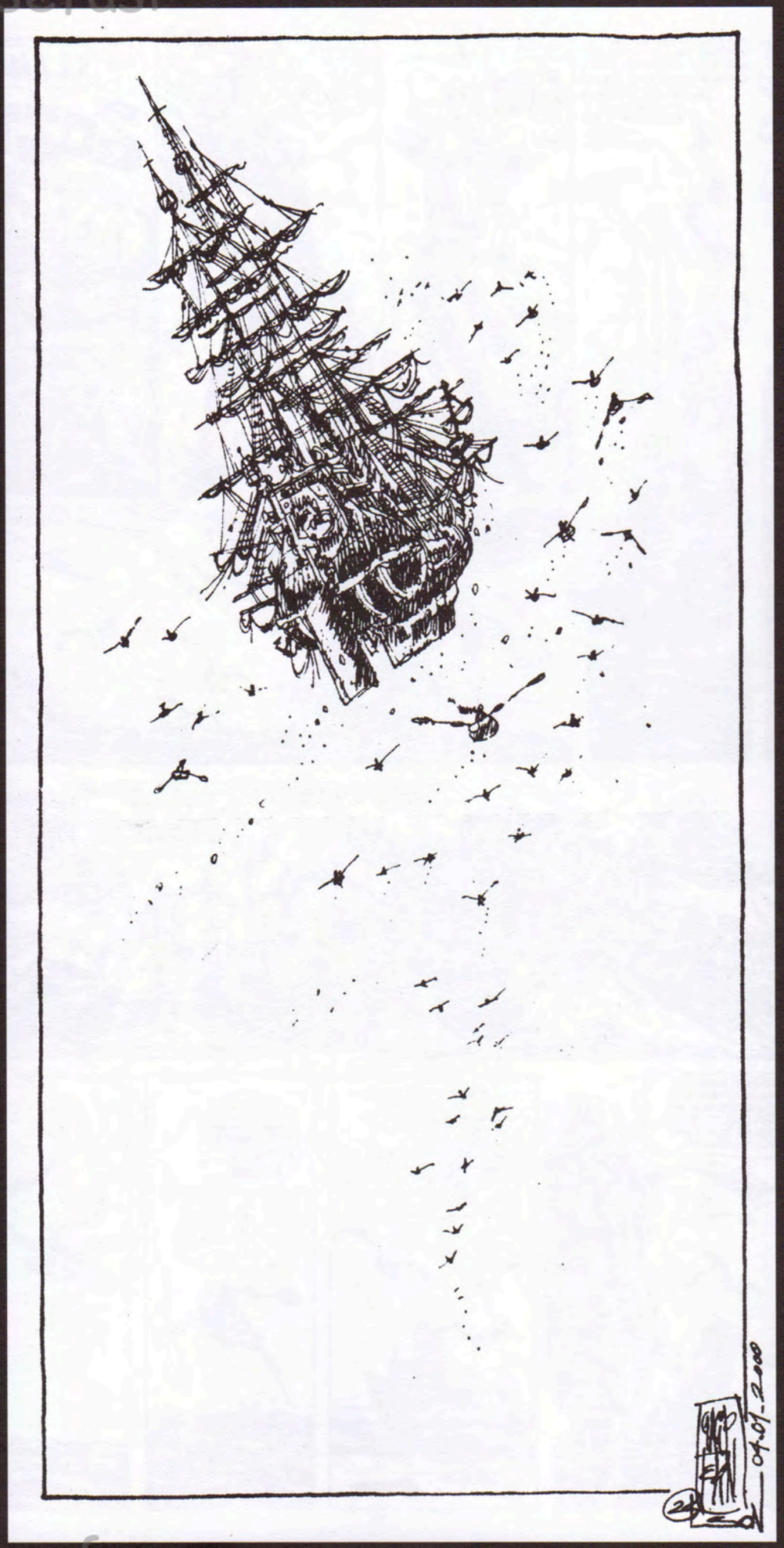

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

KONTROLSÜZ

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

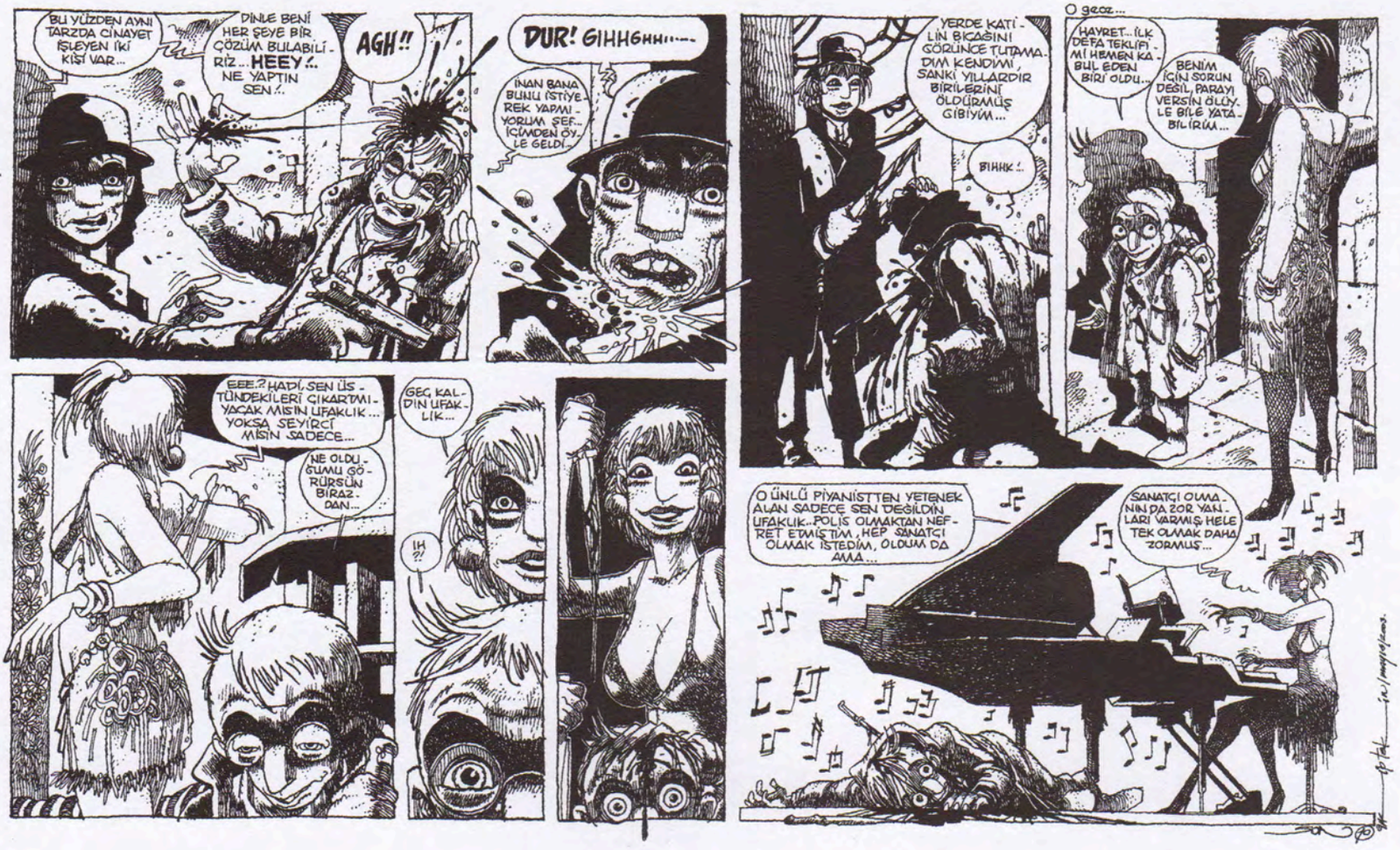
Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

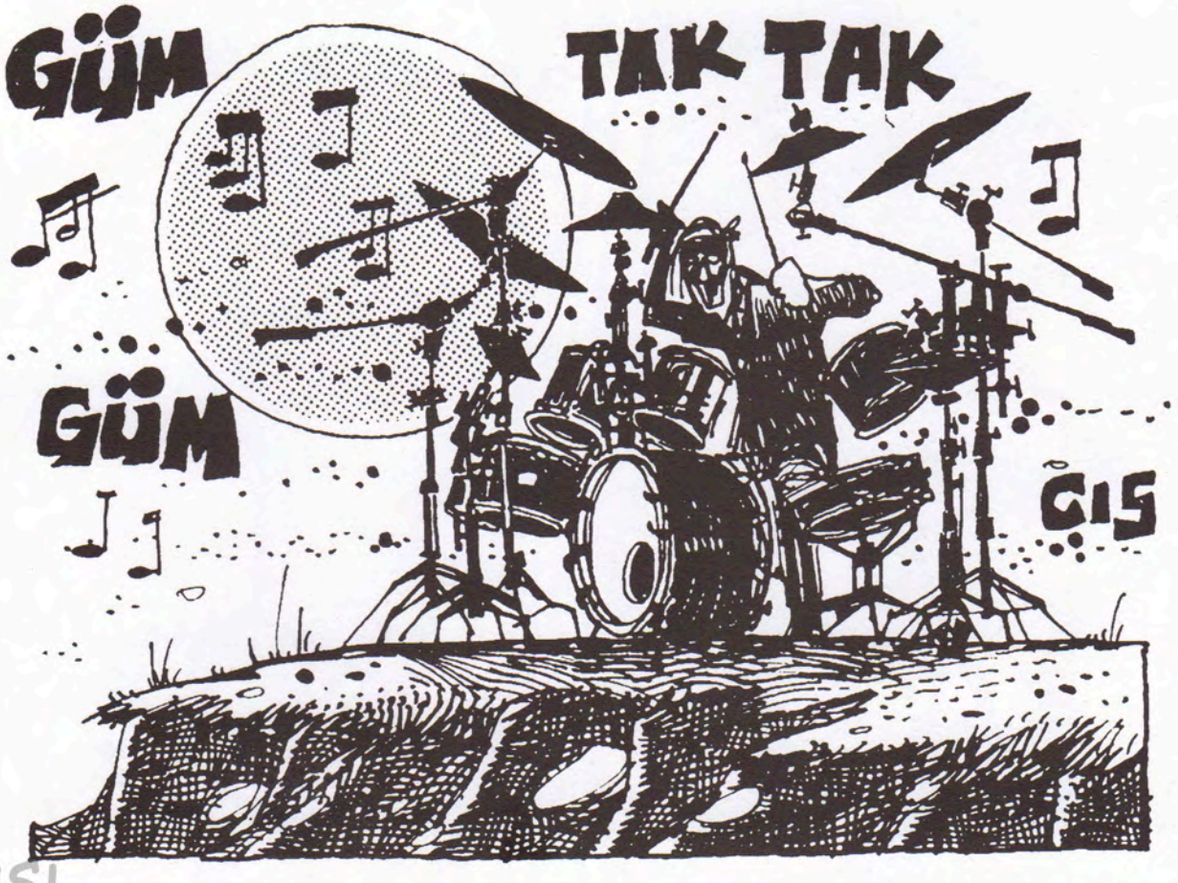
Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

MOBY DICK

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

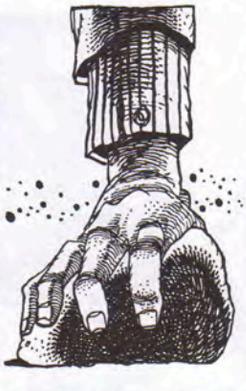
Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

TRİO

Akşamsefası

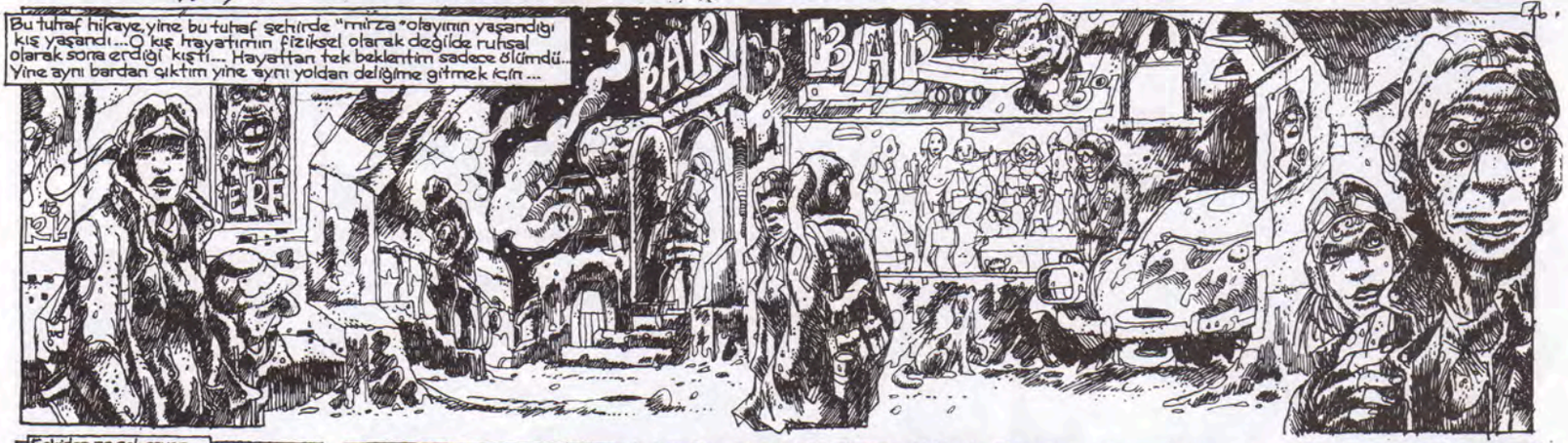
Akşamsefası

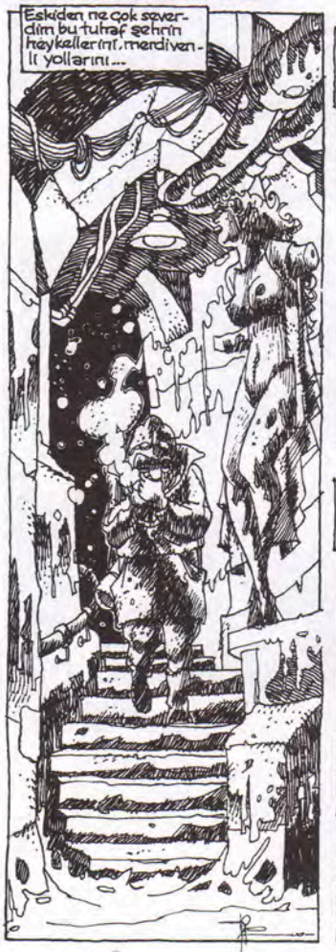

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

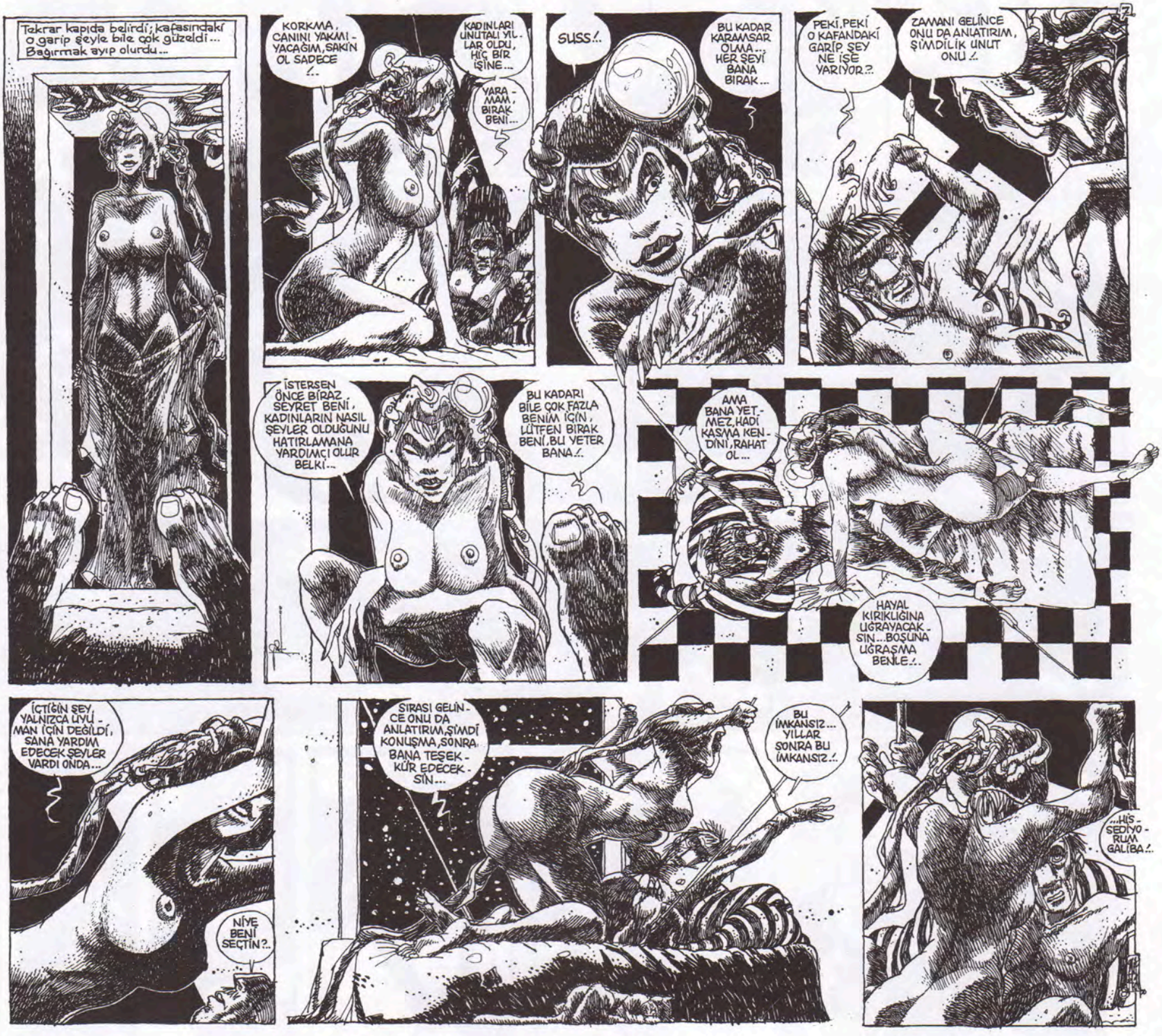
Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

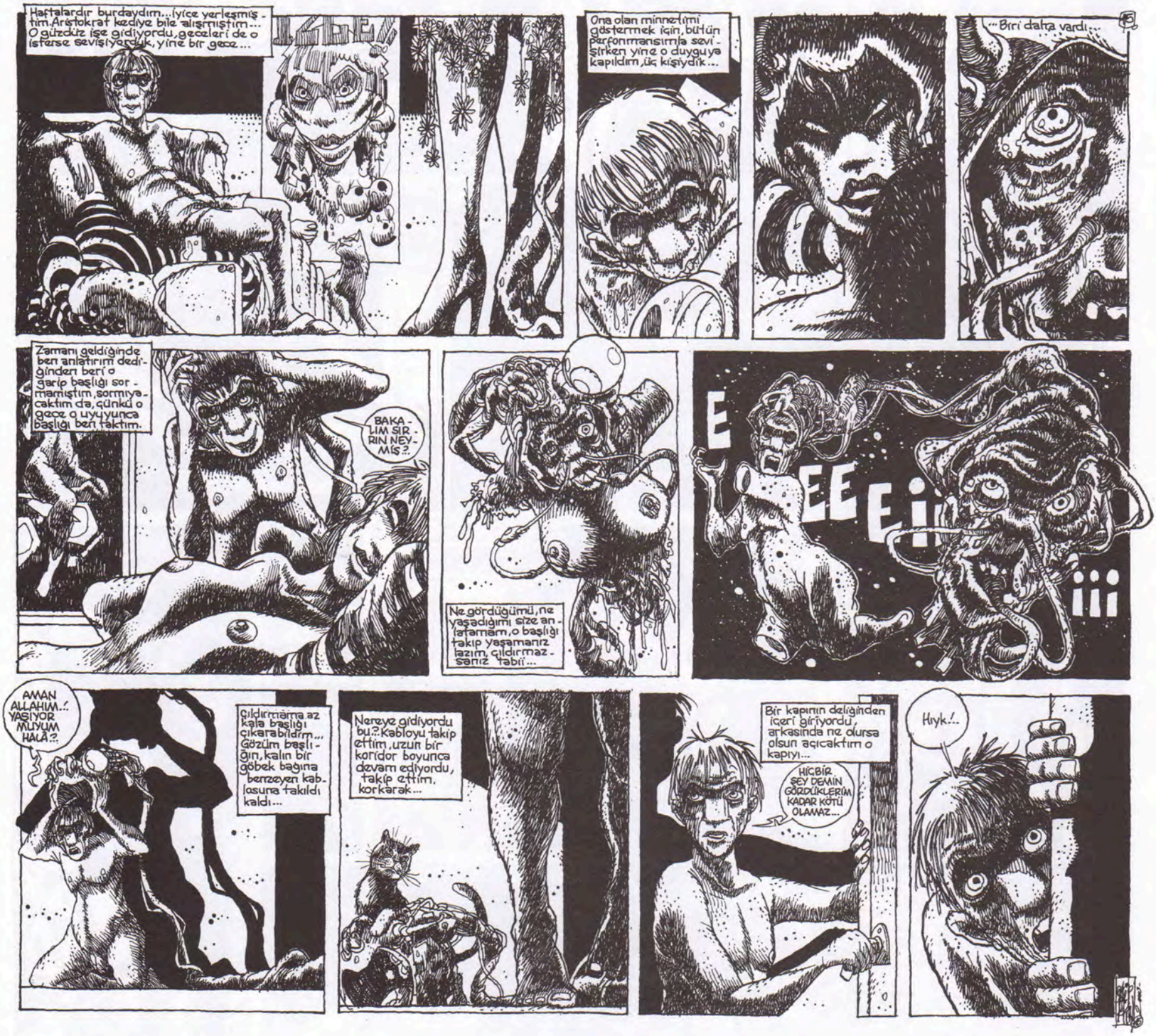
Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

UÇ NOKTALAR

Akşamsefası

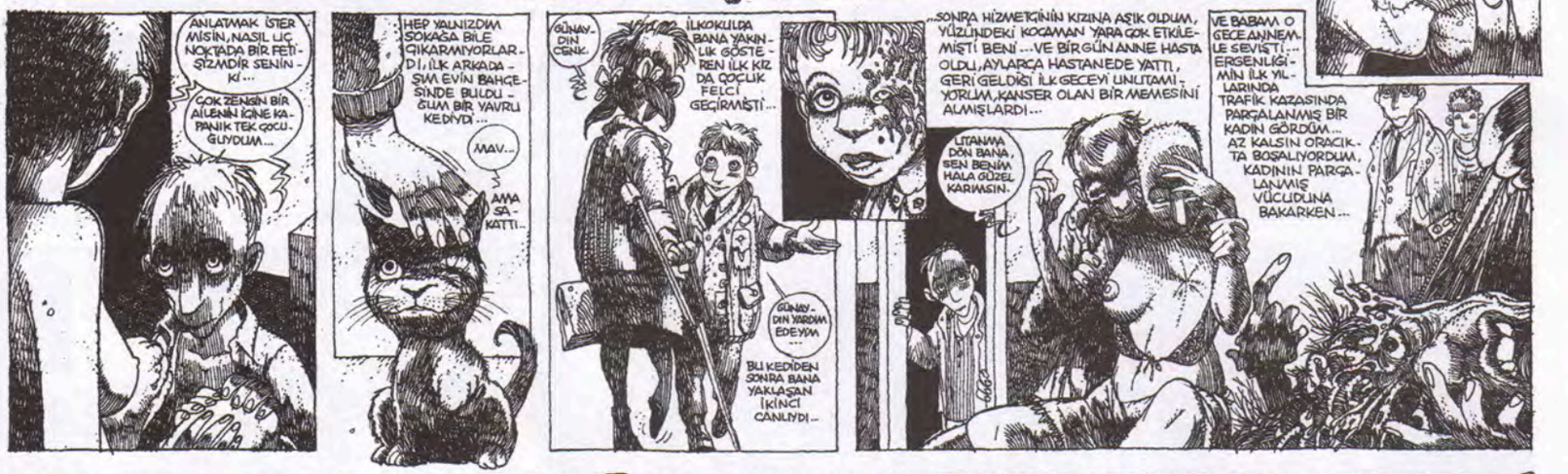
Akşamsefası

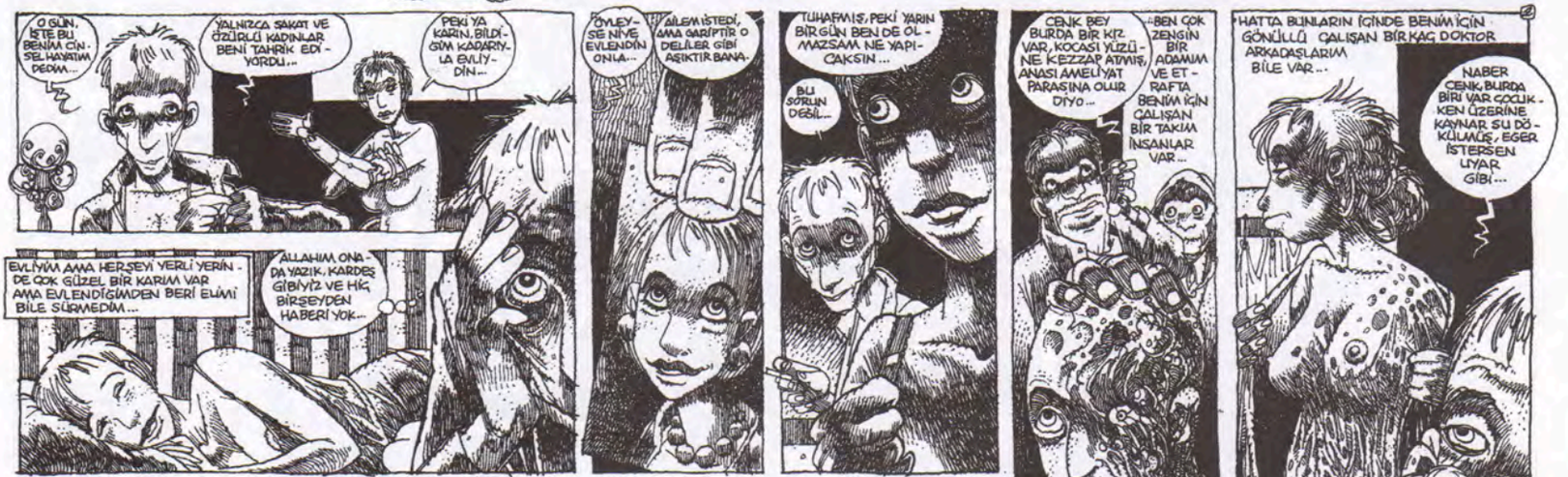

Akşamsefası

Akşamsefası

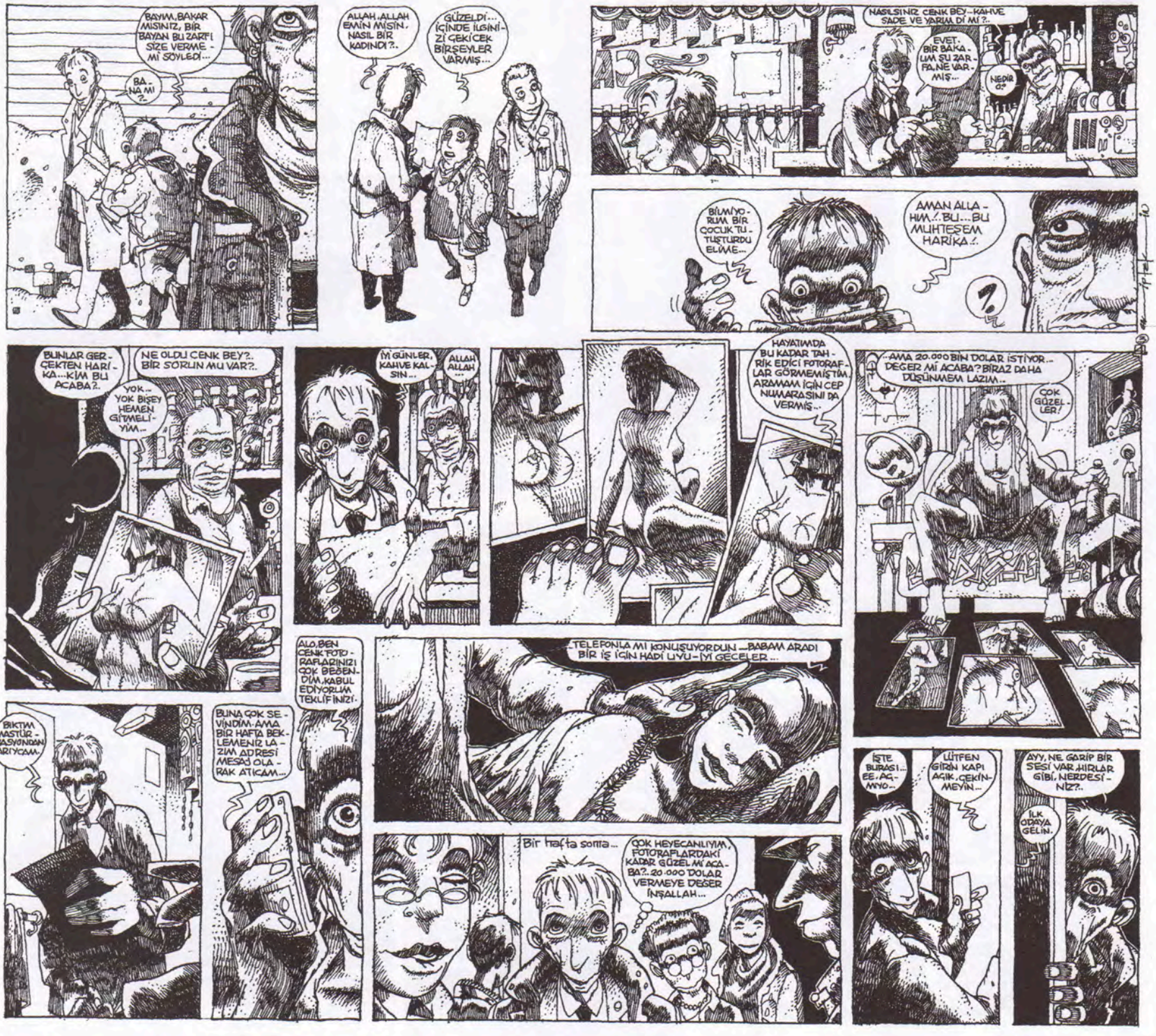

*ELEPHANTİASİS: FİL HASTALIĞI..

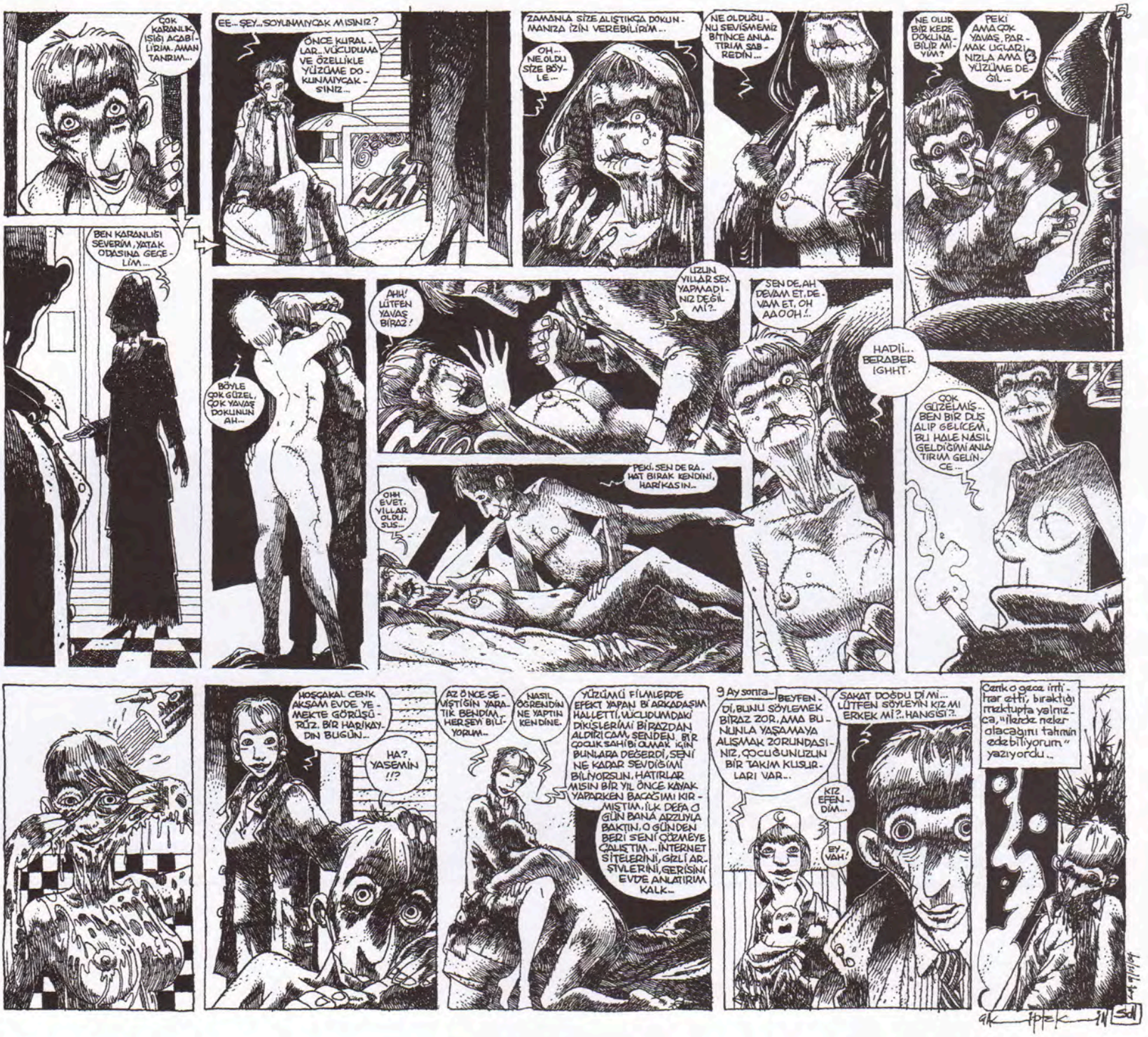
Akşamsefası

Akşamsefası

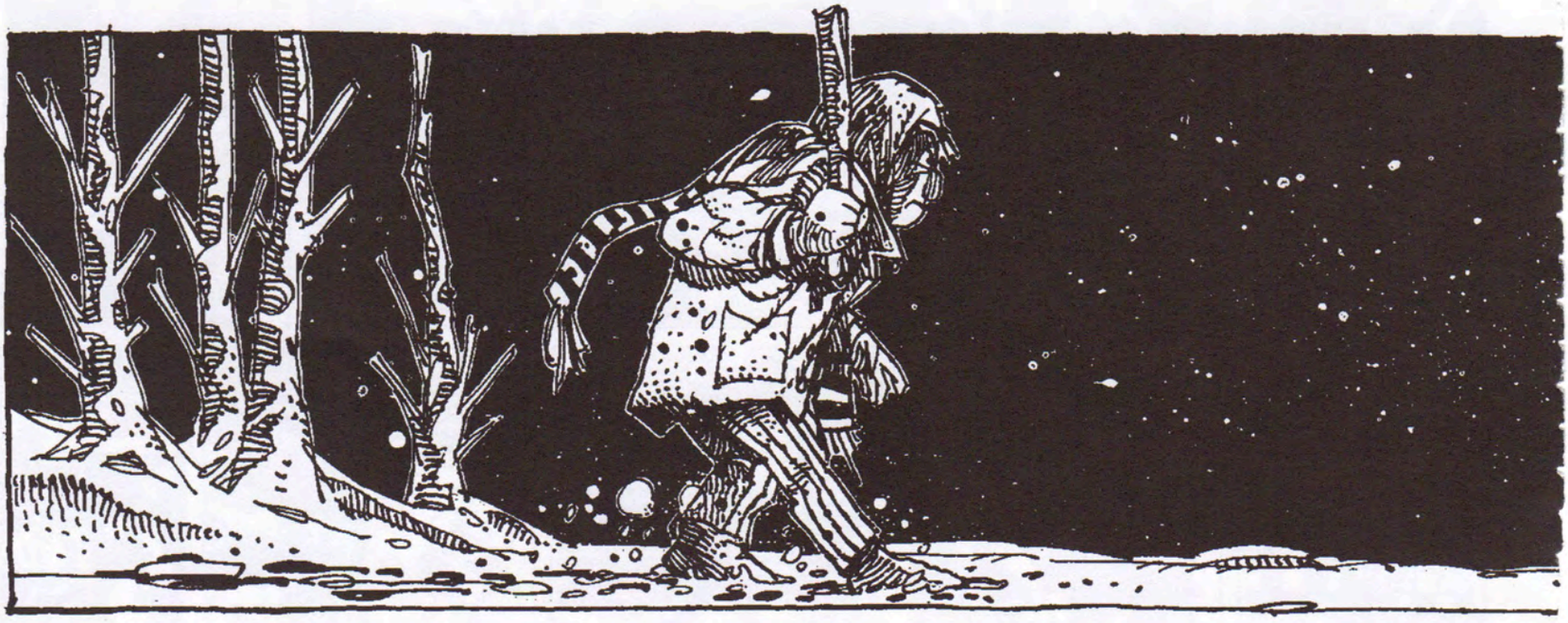
Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

KURT

Akşamsefası

Akşamsefası

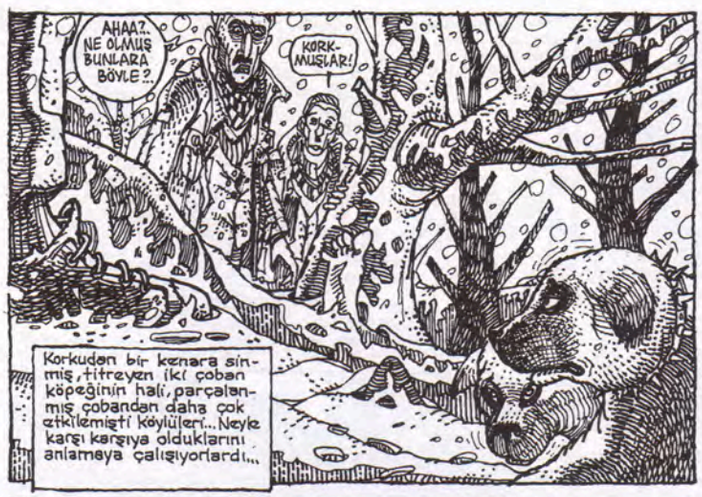

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Kurt'un geçe getirdiği şey, bir toprak meselesinden, belki de bir yüzyıla yakın süredir kanlımız olan aşağı köyün ağasının kafasıydı...

Hem hoşumuza gitti, hem de korktuk. Bizden bilmesinler diye, kafayı köyün uzağında ormana attık.

BİR DAHA O KÖYDEN HABER ÇIKMADI. BU OLAYDAN ÖNCE SIKSIK BİZİMKİLERE SALDIRIRLARDI, HATTA BİR KAÇIMIZI ÖLDÜRMÜŞLERDİ. KURT BİZİMLE DOST MU OLMAK İSTİYORDU ACABA?

..Yine yanılmıştık... Çok geçmeden, köyün az dışındaki evden bir sabah saçları bembeyaz bir kadın koptu geldi... Bu onların anasıydı...

Evdeki yedi kişiyi uykularında gırtlaklarını parçalayıp, boğmuştu... Bunlar köydeki tek işçilerdi. Yazın Çukurova'ya pamuk toplamaya inerlerdi... Bu sefer panik büyüktü ve bize çok büyük bir hata yaptırdı... Böyle bir hatayı 10 yıl önce de yapmıştık/

Hata/. Candarmayı çağırmıştık... Ve tabii ki 7 kişiyi bir kurdun öldürdüğüne inanmadılar... Hepimizi sıraya bir ahıra sokup üç gün-üç gece dövdüler. Biz dayak yerken o yine dalgasını geçiyordu... Üç gün sonra dayaktan yılan birkaç kişi Kurt'un suçunu üstlendi... Candarma da onları alıp gitti... Geride daha güçlü, başedilmez bir kurt vee...

UUUUUUUU

BU NE?

BU O!..

..kemikleri ve onurları kırılmış bizler kaldık...

Daha acısı, köylülerin kurt'a olan duyguları garipleşti... Bu ilk çocuklarda ortaya çıktı. Onlar farkına varmadan doğruyu söyler...

SEN KURT OLAMAZSIN, KORKAKSIN BİR KERE. SEEN KÖYLÜ OLACAN...

BİZİM KÖYÜMÜZ SAFTIR, ÇEKİNGENDİR VE KAYPAKTIR... ŞİMDİ DUYGULARI TAMAMEN KARIŞMIŞTI, KORKUYORLARDI, NEFRET EDİYORLARDI VE HAYRANLIK DUYUYORLARDI... ARTIK ONDAN BAHSEDERKEN SIRADAN BİR HAYVANDAN BAHSEDER GİBİ LAKAYIT DEĞİLDİLER... KURT DERKEN SESLERİNDE BARİZ BİR TON DEĞİŞİKLİĞİ BARİZ BİR SAYGI VARDI.

KURT

KURT

Kurt'tan hala nefret edenler de vardı ama çaresizdiler. Kurt'u köyden uzak tutmak için bulduklari tek çare, gezleri ışıkları kapatıp tencere, tava çalmaktı. İşte böyle bir gecede o inadına...

ÇANG-ÇUNG DILONG-ÇAT

..köye girip 6 aylık bir bebeği kaptı. Karanlıkta kimse görmedi, gürültüden bebeği kimse duymadı...

ÇANG-ÇOT ÇITANK

Bi şeyden çok korkuyorsan, ona ya yok etmek ya da saygılarını sunmak için yaklaşacaksın... Tabii işi abartanlar oldu, bir gün küçük bir kurt heykelinin önünde bir köylü gördük...

NE OLUR, BANA VE AİLEME DOKUNMA!

..Hala ondan kurtulmak isteyenler çoktu... Bütün köy para toplayıp üç tane avcı getirdik Elazığ'dan... Onları görünce içimiz kıpır kıpır olmuştu, yeniden cesaretlenmiştik. Hatta onlarla gitmeyi istiyenler oldu... Küçümseyerek "Hayır" dediler...

Tam beş gün sonra avcıların şefini kurtlar elinden tutup getirdiler... O da yanlarında yürüyordu... Kurt, dengemizi iyice bozmuştu... Böyle garip bir şey var mı? Onu öldürmediklerine sevinmiştik sanki...

BEN... BEN BÖYLE BİR ŞEY GÖRMEDİM... BUN.. BUNLARIN... REİS'İ KURT FİLAN DE..

REİS'in kurt'un ipe çekilişini seyretmesi, Kurt'un ölümünden sonra ayaklanan köylülerin onu parçalayıp yemeleri, Kurt'un ölümünden sonra köyün başına gelen felaketler...

Sanki, bu üç kuvvetli adamla Kurt'umuz arasında bir müsabaka yapmış ve biz kazanmışız, onları rezil etmiştik.. Bizim düşmanımız, bizim Kurt'umuz böyle müthiş bişeydi işte... Gladyatör dövüştüren Romalılar gibiydik... Çıldırıyor muyduk acaba...

Akşamsefası

Akşamsefası

ANAM AVRADIM OLSUN, ANLATACAKLARIMIN HEPSİ DOĞRUDUR AGALAR... TAKİBE BAŞLADIKTAN İKİ GÜN SONRA...

...Ona rastladık, birden bir kayalığın arkasından fırladı... Vurduk ama kaçtı... Yaralandı galiba...

AHA!..

AMAN HA... BU O!..

GÜM

...Vuran arkadaş ondan gidip izleri takip ediyordu...

...Ve onu karların üzerinde yatarken buldu...

GELİN!.. BULDUM ONU!..

ÇAT

Bir tane daha sıkmak için kurda iyice yaklaşmıştı ki ayağını bir kurt kapanına kaptırdı...

AH

Kurt çok zekiydi, bilerek eskiden konulmuş bir kapanın yanına yatıp yaralı taklidi yapmıştı... Arkadaşımız ayağının acısıyla debelenirken, kurt hızla doğrulup onun boğazına daldı, söktü aldı...

Arkadaşımızı kurtlar yemesin diye bir ağaca asıp, tekrar iz peşine düştük...

Süperpozelerimizi, hınçımızdan üzerlerine boşalttık...

GÜM GÜM GÜM

Üçü yıkılır yıkılmaz, arkalarından üç kurt daha çıktı ve tüfekleri dolduracak vakit yoktu, atlayıp ölen arkadaşlarının üzerinden, çılgın gibi saldırdılar...

Korkuç bir tuzaktı bu... Tümsekteki üç kurdun arkasına üç kurt daha pusuya yatmıştı... Öndekiler tüfeklerimiz boşalana kadar kıpırdamadan ölümü beklemişler, arkadaşlarının rahatça saldırmalarını sağlamışlardı...

Bir iki gün sonra köylülerden biri ot yerken görmüştü kurtu..

KURT HASTA... KURT HASTA, ÖLECEK..

Kurt, köpek gibi hayvanların hastalanınca ot yediğini bilirdik... Onu zayıfken yakalamak için yola düştük... Koylu ot yediği yeri ve yediği otu gösterdi... Bu kenevirdi... Uyuşturucu yapımında kullanılırdı... Yasaktı...

Köş köş köye dönerken son avcının cesedini gördük, böyle şeylere o kadar alışmıştık ki umursamadık...

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

..Gördüklerini eğer yaşasalardı hayatları boyunca unutmayacaklardı...

..Karşılarında belki kırka yakın kurt vardı... Reis de kayalardan birinin üzerindeydi...

Reis birden uzun uzun ulumaya başladı... Öteki lerde hep bir ağızdan ona eşlik ettiler...

uuuuu

..Uğultu hepimizi transa geçirmişti sanki...

uuuuuu

Birden

GÜR GÜR GÜR GÜR

NE OLUYOR... BU.. GÜRÜLTÜ ?!!

Kurtların uğultusunun sebep olduğu çığ, dar geçitte üzerlerini yorgan gibi örtmüş...

..Kurdukları tuzaktan zaferle çıkan kurtlar, karla örtülü cesetlerin üzerinden Romalı generaller gibi yürüyüp gitmişler...

İşte ben o zamanlar onbir yaşındaydım ve köylü terkedenlerin arasındaydım, 96 kışında...

..Anam ve kucağındaki kardeşimle yürüyordum. Hep tetikteyo dik...

..Yaşlılar ve erkeksiz kalan kadınlarla çocuklar da köyü terkedip gitmişler...

Anam bir ara kardeşimi emzirmek için bir ağacın dibine çöktü, ben de işiyordum...

..Anam Reis'in nefesini ensesinde hissettiğinde iş işten geçmişti...

Şaşkındım... Çığlıklar atan anam Reis ve dişleri arasındaki kardeşim! N'apabilirdim...

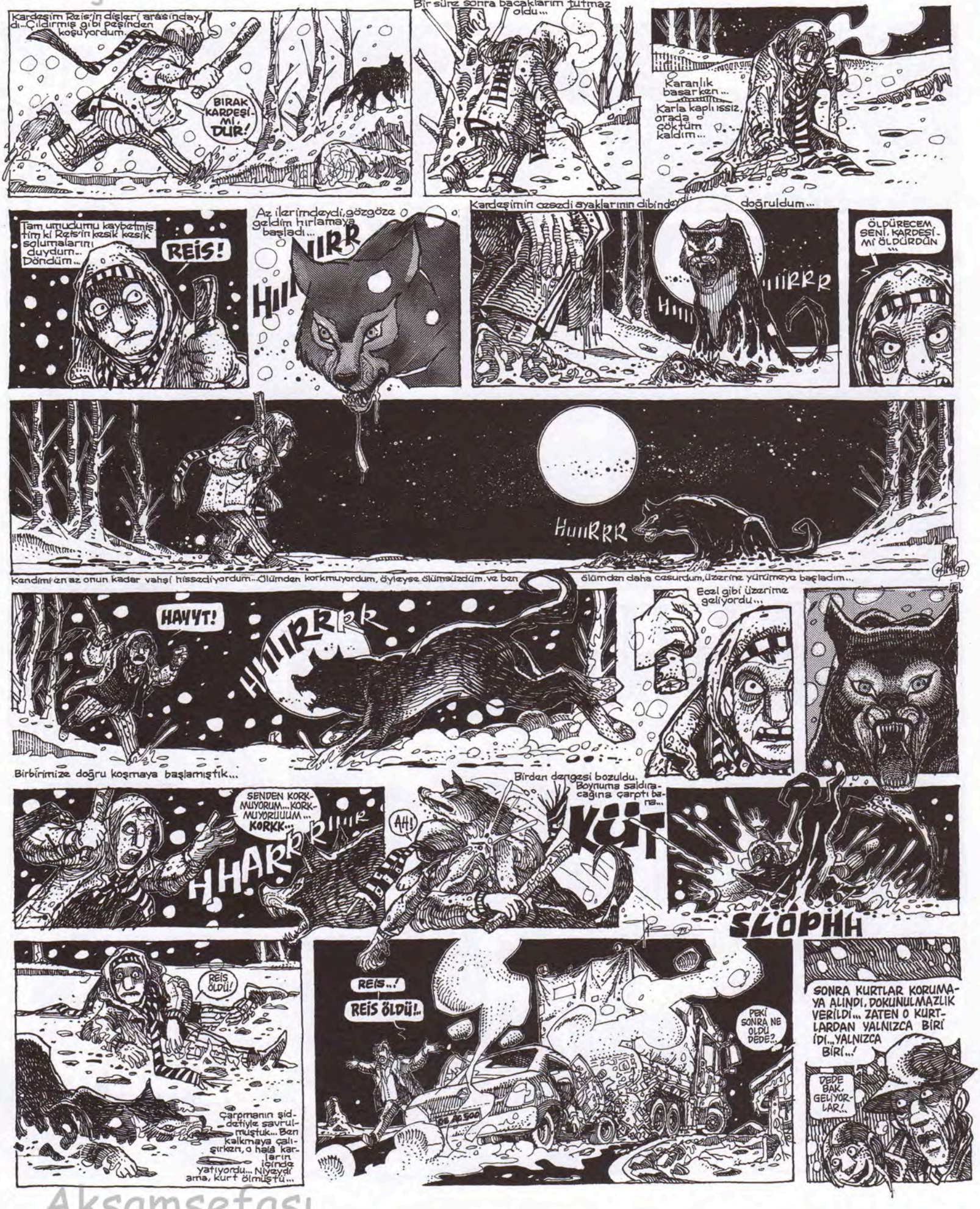
HiAAY... YAVRUM!

ANA!!!

DUR

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

75 ve 76'da Konya'da hayatımı kurtaran iki Kurt'un, Muammer Kara ve Erol abinin (Karakaya) anısına çizilmiştir...

Akşamsefası

Akşamsefası

SATILMIŞLAR

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

PEKİ NEDEN BU KADAR KORKUYORSUN?

ÇÜNKİ ÖLÜCEM, HEM DE ÇOK FECİ BİR ŞEKİLDE... ÇÜNKİ TESTİYİ KIRDIM, KIZIM BENİ MUTLAKA BULACAK...

EEEEEEEEEEEEEEEEEE

Bir kişi daha testiyi kırmıştı... Sonra delirdi.

Testinin içindeki oğlunun ruhunun alevler içinde peşinde dolaştığına inanıyordu...

GELME!

Hatta bir gün onu iterken yanan ellerini göstermişti bize...

Biz de çok korkmuştuk ama, inanmamaya çalışıyorduk... Bir gün yanmış cesedini bulduk. Ölen oğlunun cesedi de ona sarılmış, ikisi de kavrulmuştu...

PEKİ, YAŞLI KADIN ÇOCUKLARI ÖLDÜRÜP, RUHLARINI TESTİYE NASIL KOYUYOR?.. İÇİNİZDE BU OLAYI HİÇ GÖREN VAR MI?

BİR KİŞİ, GÖRMEK İSTEMİŞTİ...

Herhalde gördü de, ertesi sabah köye döndüğünde elleri kırılmıştı. Yaklaşınca daha korkunç bir şey gördük...

Kulakları, burnu, ağzı ve gözleri dikilmiş, yani beş duyusu da iptal edilmişti...

Günlerce uğraştık ama, dikişleri açmak, kesmek imkansızdı...

Bir müddet sonra da açlık ve susuzluktan ölmesin diye babası onu ahırda vurdu...

BİR DAHA DA KİMSE BÖYLE BİR ŞEYE YELTENMEDİ TABİ. ANLATTIKLARIN İMKANSIZ ŞEYLER GİBİ GÖRÜNÜYOR, AMA OLABİLİR DE...

BANA İNANMADIN DİYMİ, İNANMADIN?! İNANMAN İÇİN ÖLMEM LAZIM DİMİ!..

BENCE BU PARANOYA, ÖLMEYECEKSİN... BU YAŞLI KADIN SİZİ ÇOK ETKİLEMİŞ...

YA BENDEN ÖNCE ÖLEN...?

AMAN ALLAHIM!.. SANA İNANMALIYDIM...!

TEK BAŞINAYDI AMA, ÜZERİNDE BİR KIZ ÇOCUĞU VAR...

AH!

ÖLECEM İŞTE, ÖLECEM İŞTE!

DUR!

TESPİT GÖMLEĞİ GETİR ÇABUK!

HURMG!

3-1 YAPIP TEK KİŞİLİK ODAYA KOYUN!

TÜMLİCİN, KALK.. HASTANEDEN ARIYORLAR!

HA? NE OLMUŞ?

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

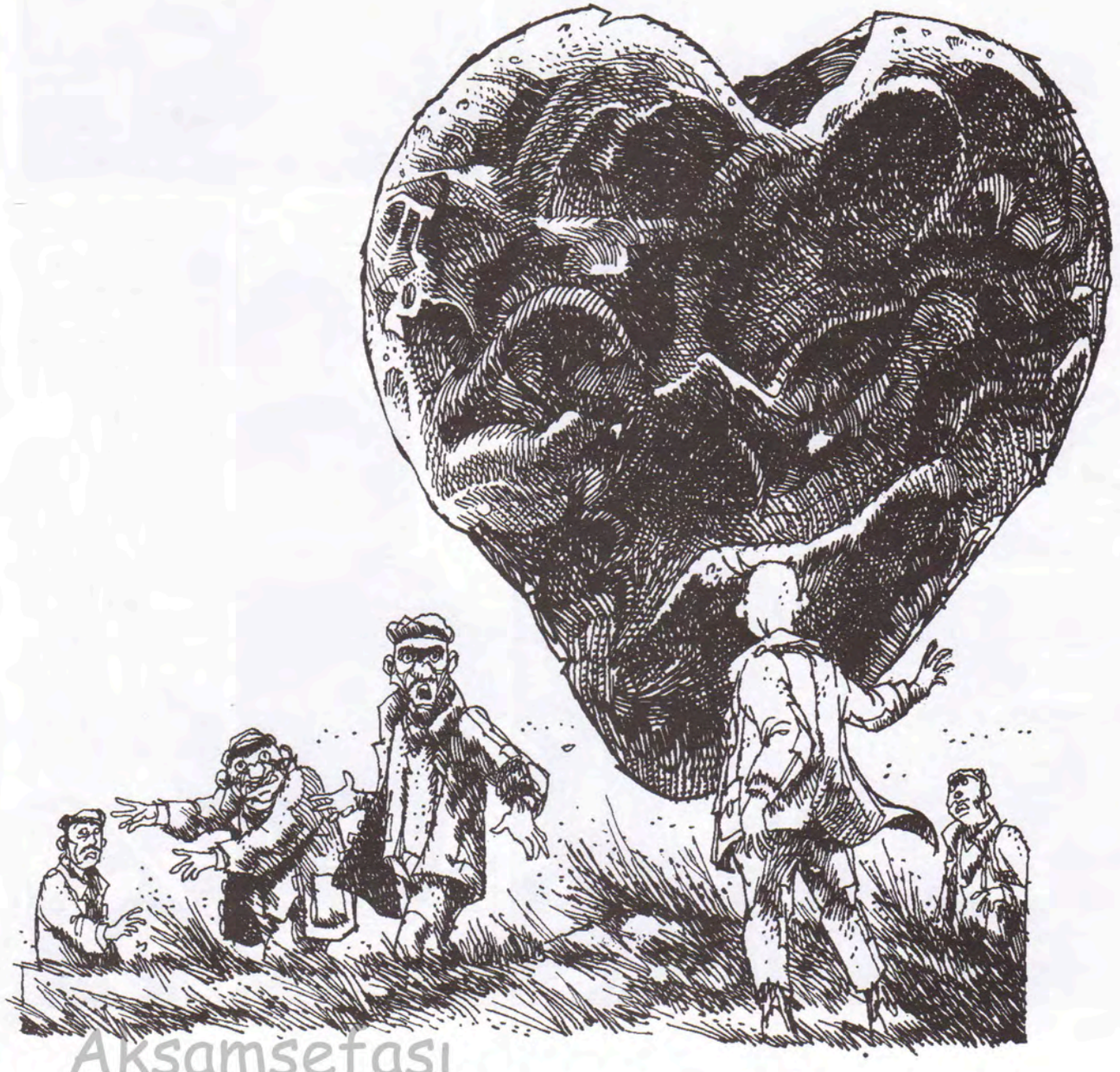
Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

KISA ÖYKÜLER

Akşamsefası

Akşamsefası

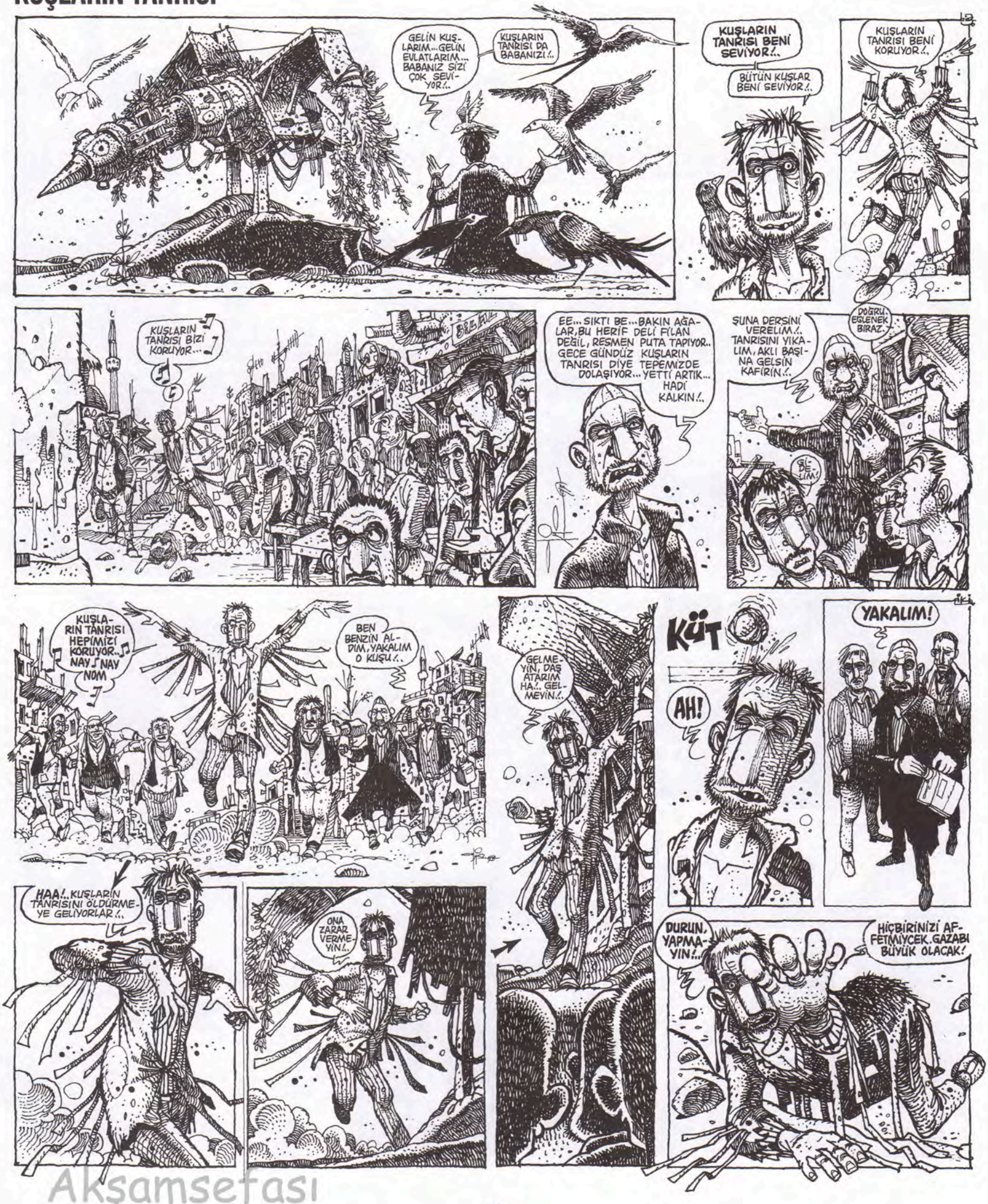
FRANCHISE

Akşamsefası

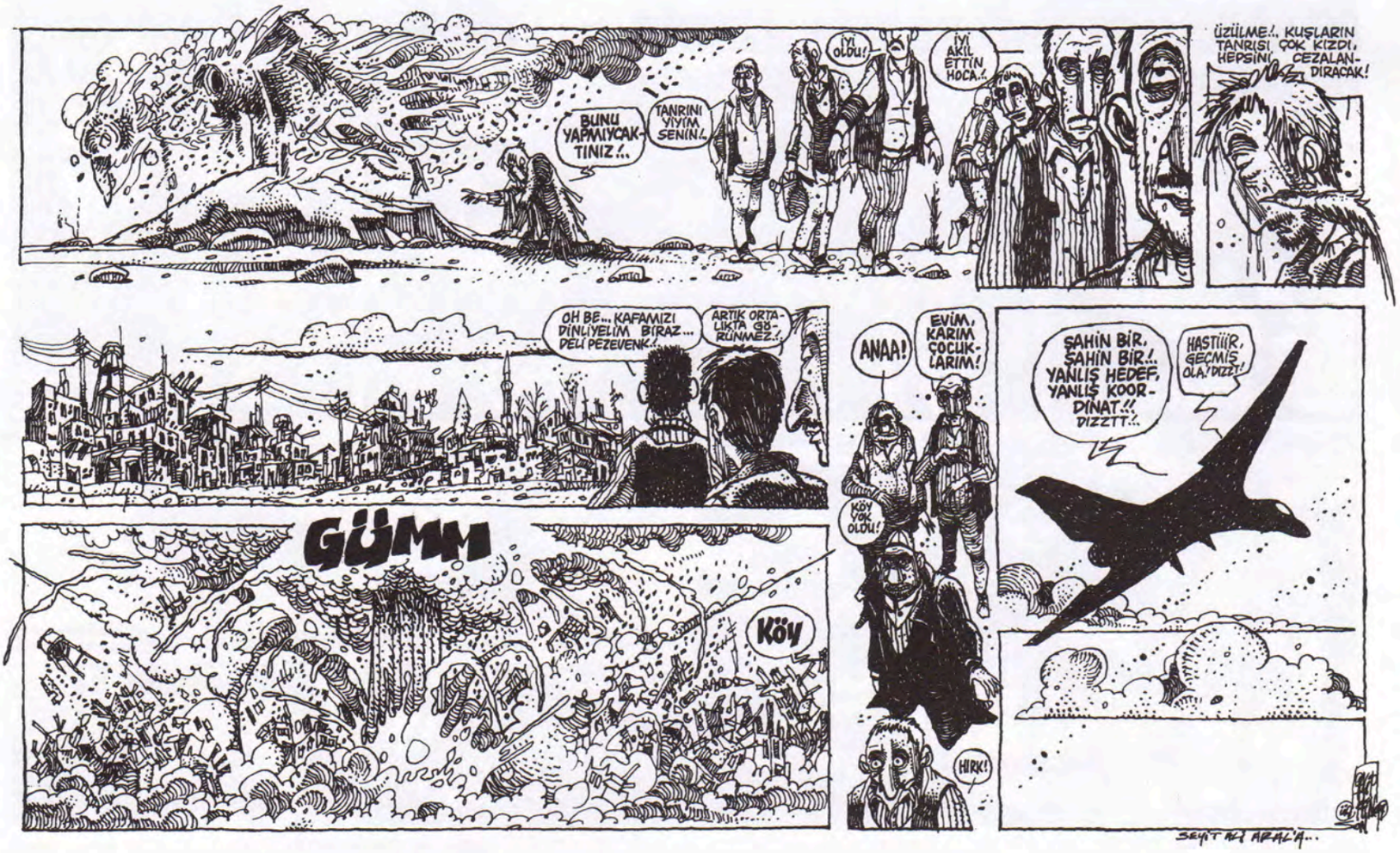
Akşamsefası

KUŞLARIN TANRISI

Akşamsefası

Akşamsefası

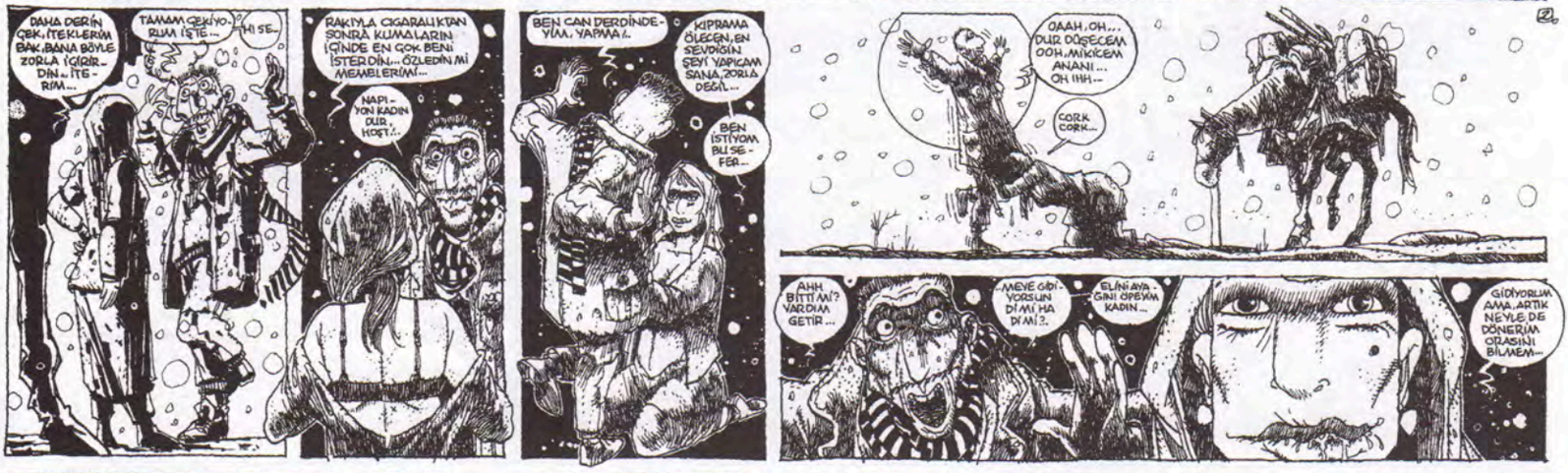
Akşamsefası

Akşamsefası

MAYIN TARLASI

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

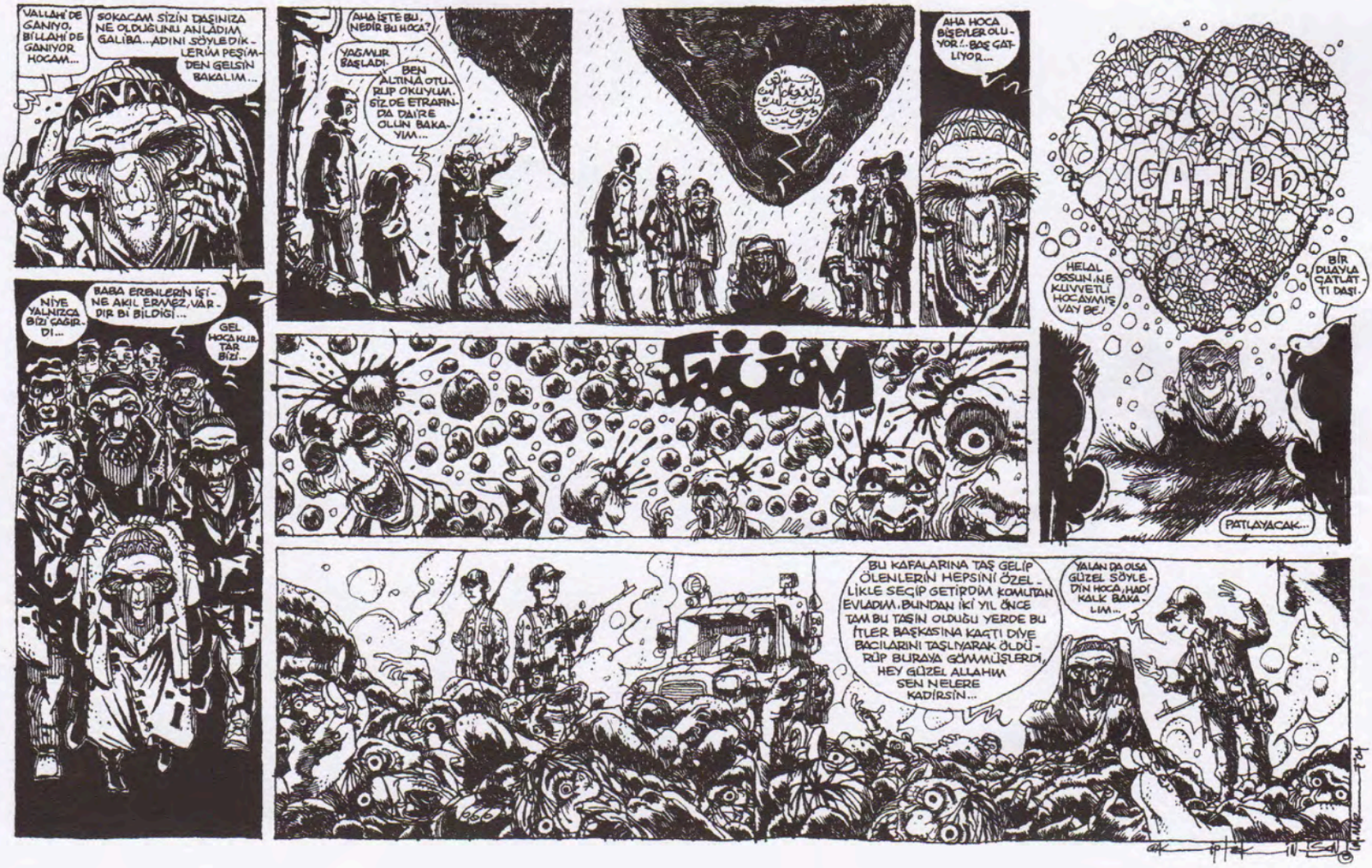
Aksamsefası

DAŞDAN KALP

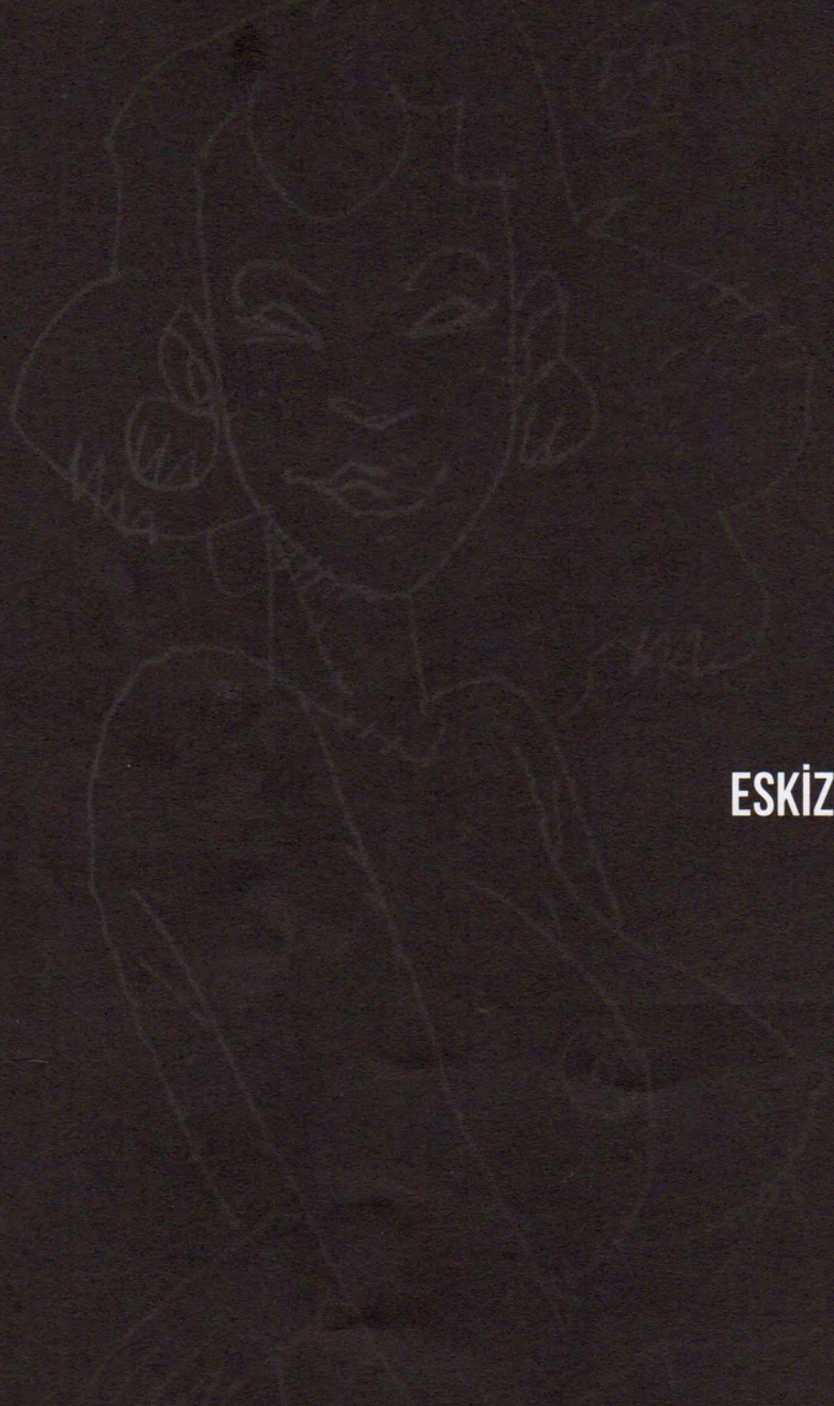
Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

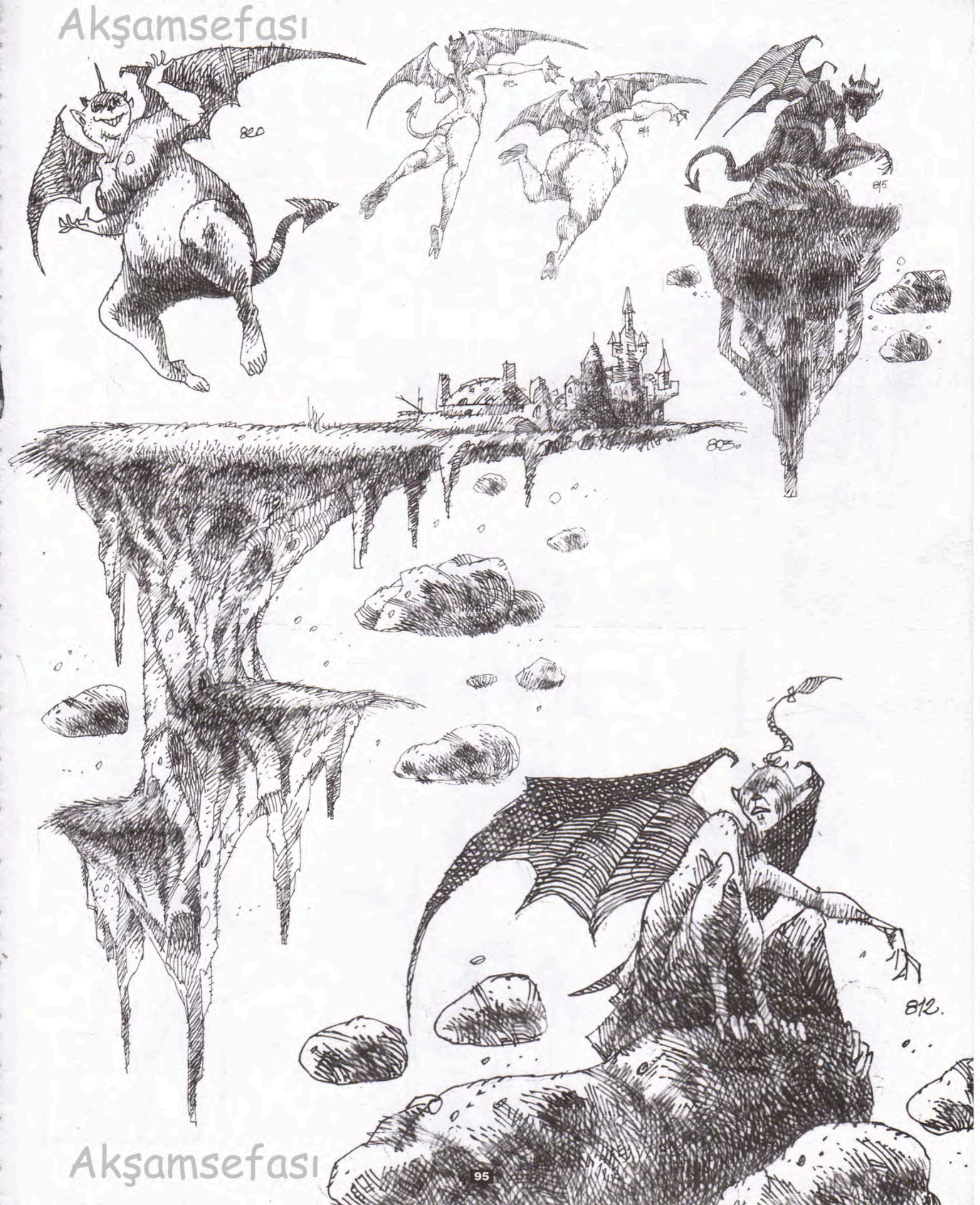
Akşamsefası

ESKİZLER

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

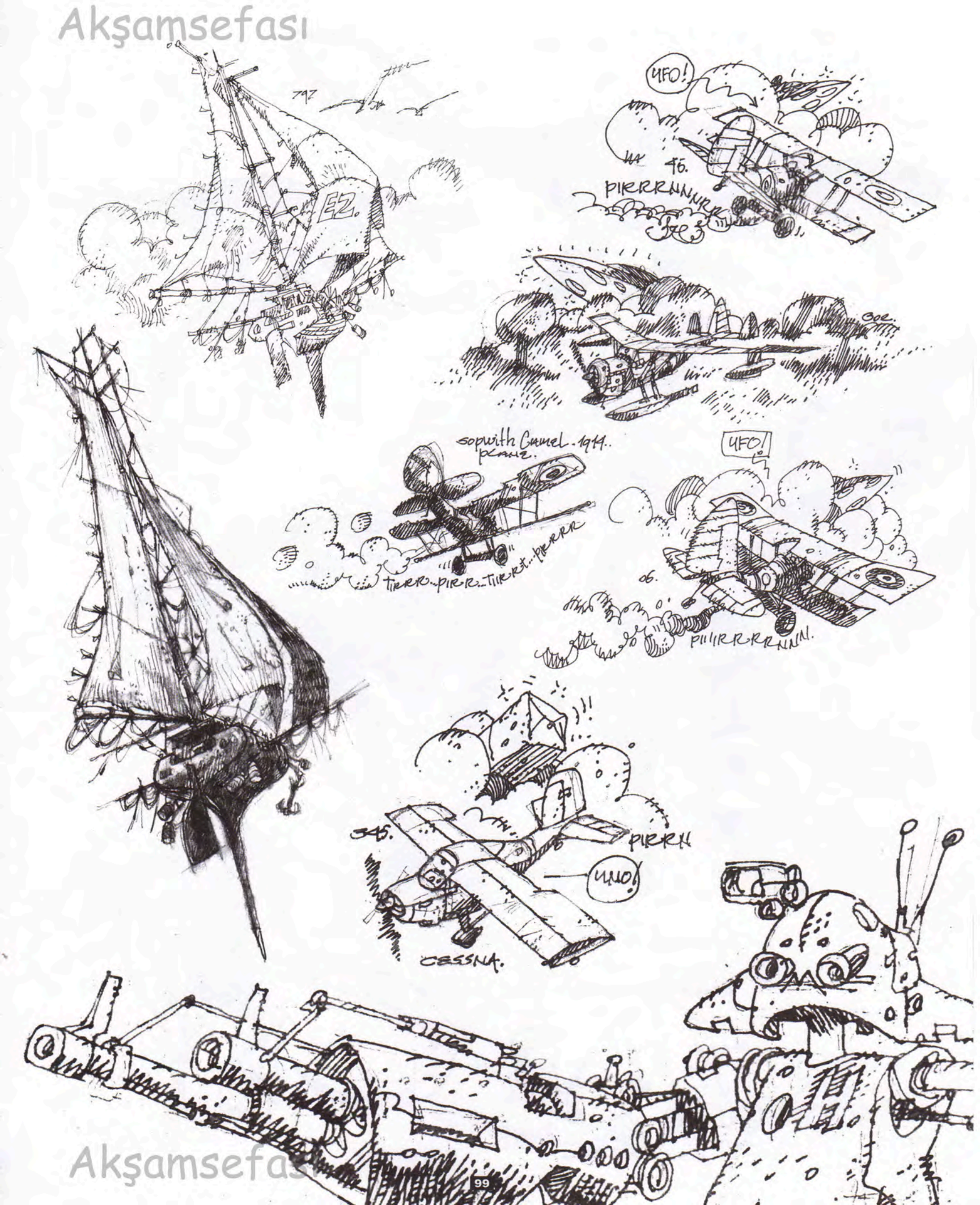
Akşamsefası

Aksamsefası

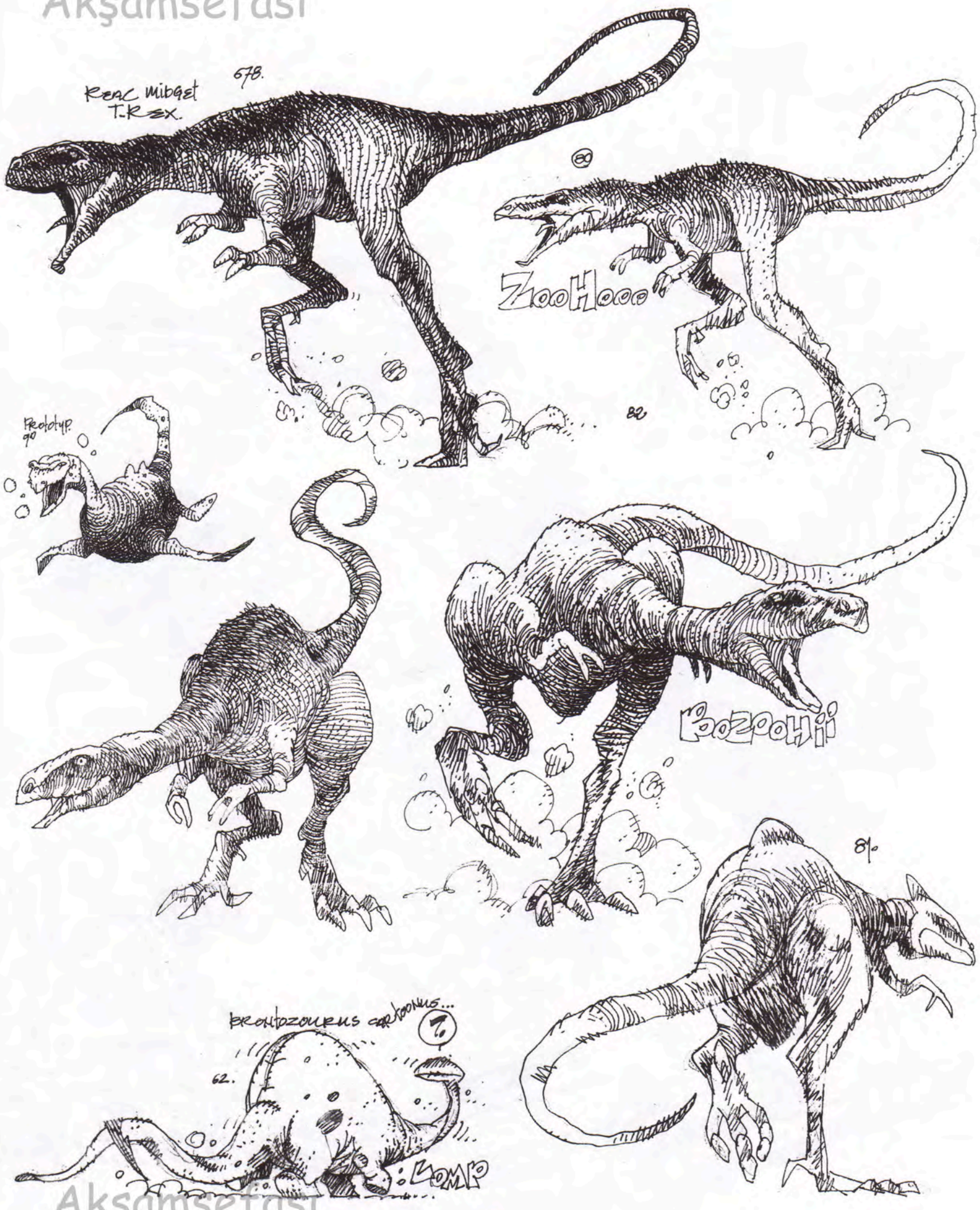
Akşamsefası

Akşamsefası

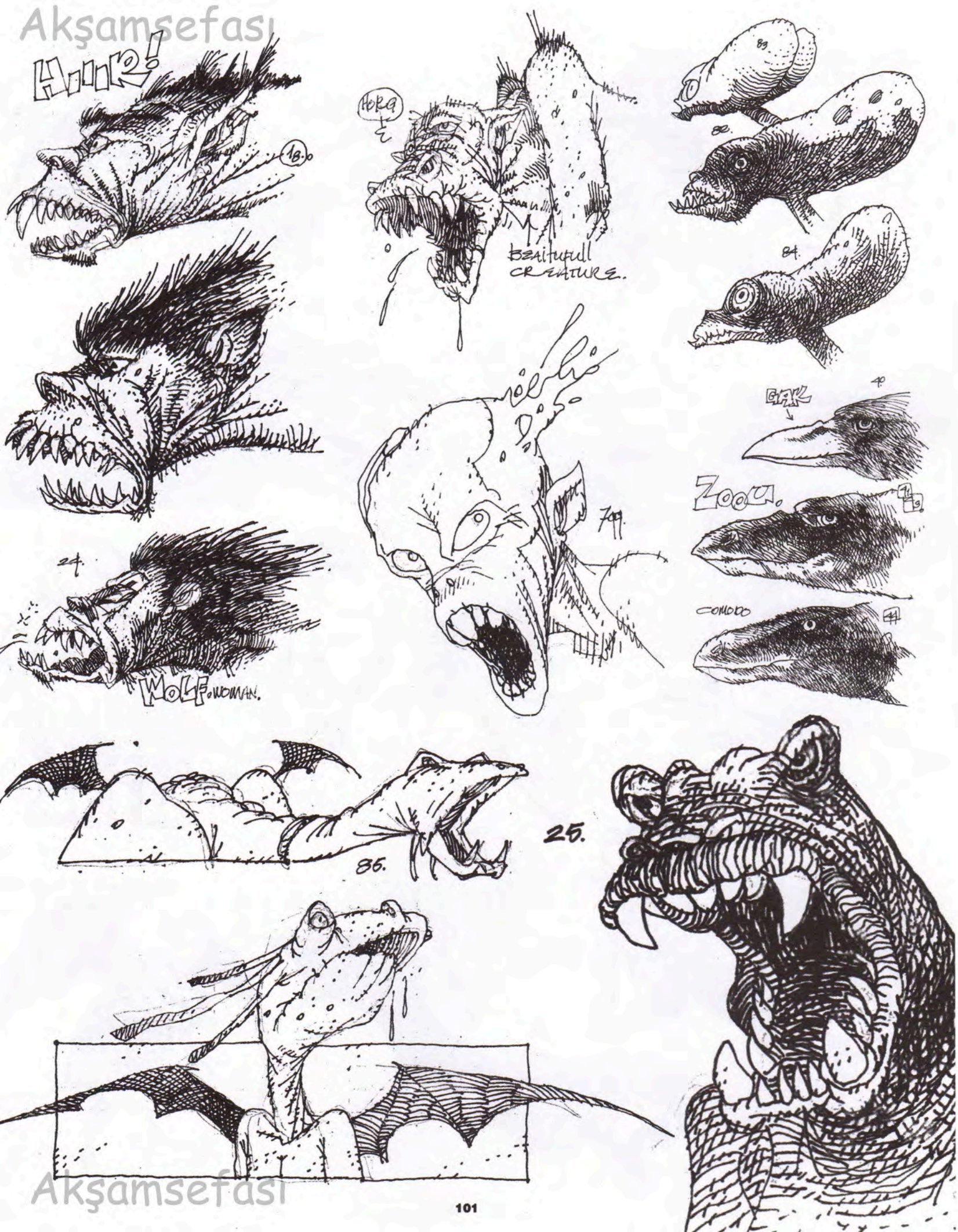
Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

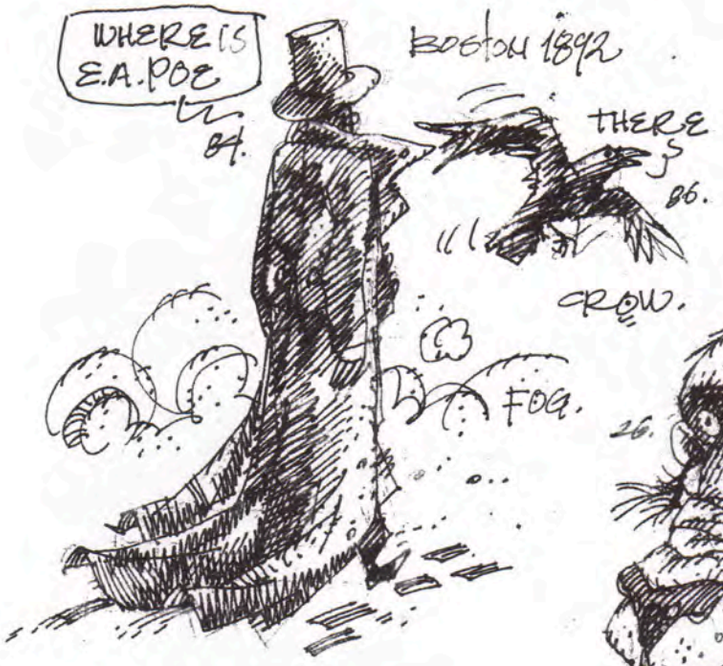

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

MERAKLI

Akşamsefası

Akşamsefası

GALİP TEKİN, TÜRK ÇİZGİ ROMANINDAKİ FANTASTİK SÜRGÜN

KUTSİ AKILLI

Türk halkının özelliklerinden biri de, *"gibi"* civarında fazlaca dolaşmasıdır. Örneğin biri *"Kumpir"* diye bir şey satmaya ve iyi para kazanmaya başlarsa, bu ateşleyici hamledir. Hemen onun *"gibi"* para kazanmak isteyen bir sürü uyanık, *"Acaba onun gibi para kazanmak için biz nasıl bir yol bulabiliriz?"* diye düşünmek yerine kumpir yapmaya başlar. Derken mahalle başına beş kumpirci düştüğü için hepsi iflas eder ve insanlar kumpir yemek istediklerinde, bulamaz hale gelirler. Konu hakkında çok sayıda örnek bulunmasına rağmen kumpir ile tepe noktaya çıkan bu olguya, *"Kumpircilik"* denir (Yalan, ben uydurdum ama uydu!).

Kumpircilik, hayatın her yanına dağılmış bir uyanıklık metodu olduğundan, sanatta da hep var oldu. Hatta bir zamanlar bir VIP'miz bile, Picasso gibi çizebileceğini iddia edip, resim işine bulaşmıştı. Başarılı da oldu nitekim. Allah'tan fazla takipçisi olmadı da, o da bu işten ekmek yedi. Bu olgu dokunmadığı hemen hiçbir nokta bırakmadığından, çizgi romana bulaştı tabi. En önemli kumpircilik vakalarından bazıları Galip Tekin gibi hikâye yapmak, Kemal Aratan gibi çizmek ve Sencer gibi boyamaktır.

Yazımızın konusu Galip Tekin ve onu analiz ederken, yazar-çizerlik hayatını 3 temel bölüme ayırabiliriz (Bu bölümleme yazara aittir). Gırgır dönemi, ara dönem ve LeMan dönemi. Bu yazıda işleyeceğimiz, onun kısa sürede efsaneleşmesine sebep olan hikâyelerini çıkardığı ilk dönem olan Gırgır dönemi.

Galip Tekin'in neden Galip Tekin olduğunu anlamak için gerilere gitmek gerekir. Gırgır'ın çok popüler, Oğuz Aral'ın tartışmasız lider ve gereksiz taramaların kaçınılacak bir şey olduğu günlere. İstanbul vapur hatları seferlerinin, Cuma iş çıkışı saatlerine rast gelenlerinde, koltuklarda oturanların neredeyse bir örnek sarı-siyah basılmış bir dergiyi okuduğu zamanlara.

Gırgır dergisinde, kendisi gibi yetenekli birçok kişi olmasına rağmen, Galip Tekin ne yaparak bu kadar öne çıkmıştır? Dönem faktörü düşünülmeyip, karar *"şimdi"*ye göre verilirse, ne Kuşlar doğru dürüst seyirci toplayabilir ne de dünyada en çok kopya edilmiş film olan Ejderin Üç Fedaisi, birkaç küçük sinema ve televizyondaki geceyarısı sonrası kuşağı dışında yer bulabilir. Zaman, Galip Tekin'in hikâyeleri için en önemli boyut olmamakla birlikte, hikâyelerin konuları, biçimleri ve işleniş mantıkları açısından göz önüne alınması gerekli bir unsurdur.

12 Eylül civarında Türkiye'de, okumayı ve düşünmeyi seven bir *"sol"* okuyucu kitlesi vardı. Bu kitlenin okuduğu yayınlar arasında dönemin muhalif yayın organlarından biri olan Gırgır da yer alıyordu. Anarşi, toplum gündeminde önemli yer tutuyordu. İşkence varabileceği en yüksek noktada ve *"Dal"* en popüler kelimeler arasındaydı. İstanbul'da Aksaray Güneş, Beşiktaş Suatpark ve Karagümrük Arı sinemaları, Capitol, AFM ve Akmerkez sinemalarının bugünkü kapasitesinin çok üzerinde çalışıyordu. Dünyayı kasıp kavuran Erich von Daniken'in kitaplarının etkisi Türkiye'de de hissediliyordu ve bugünkü gibi o gün de Amerika, *"Biz uzakta bir adayız, o yüzden düşmanlarımıza uzakta düşmanlar yaratalım, kimse bizimle uğraşabilecek derecede yanımıza yaklaşmasın"* düsturunu benimsemiş, Türkiye'yi *"stratejik müttefik"*i olarak kayırıyordu. Amerikan yardımına Yunanistan'dan daha fazla (yaşlı tank ve uçak hurdası hibesi ile birkaç milyon dolar ve yüzde bilmem kaç faizle birkaç milyon dolar borç alma şansı) mazhar olmak, Amerika'nın bizi Yunanistan'dan daha fazla sevdiğini gösterirdi. Bekara ev verilmeyen, futbolcuların İstanbul'a yakın yerlerde, dansözlerle birlikte çiftliklere kapanıp, transfer sezonu bitinceye kadar gönüllü hapis hayatı yaşadıkları, televizyonun kısıtlı zamanlı, tek kanallı ve siyah beyaz, Eurovision'un milli dava olduğu, halka açık havuzların bulunduğu, kadın matinelerinin pek revaç gördüğü, çocukların hâlâ misket, çakı, yılan, seksek oynadığı günlerdi bunlar.

Bu sarı-siyah derginin çizgi roman ayrılmış sayfalarında, eleştirilerini *"mizah"* unsurunu öne çıkararak gerçekleştiren hikâyeler yer alırdı. Galip Tekin de Gırgır'daki hikâyeciler kervanına katıldı ve zaman içinde *"mizah unsurunu ön plana alan hikâyeler"* zincirini kırarak, içinde mizah unsurunu da barındıran hikâyeler çizmeye başladı. Bir süre sonra hikâyeler, karikatürize çizgiden başka mizah öğesi taşımaz hale geldi. Gazete, Gırzara, Sihirli Ayakkabılar, Acaip Hafiye x (küp) (karekök) 007 gibi hikâyelerle yükselen ivme, Tursuntur, Profesyonel, Alavarza, Habil, Hikaye-i Cemil, Ay Sarıyol, Fabrika, Kem Göz, Höyük E-54, Çamur, Boşlukta, Bir Küçük Kara Delik gibi başyapıtlara kadar uzandı.

Onun bu öne çıkışında, dönemin okuyucu profilini çok iyi analiz ederek, taleplere cevap vermesinin de rolü büyüktür. Hikâyelerindeki alternatifliğin ve hikâye örgüsünde gösterdiği özenin takdir toplaması, onu, bir adım öteye gitmenin arayışlarına soktu.

Akşamsefası

Aksamsefası

Hikâyelerini uçuk-kaçık olarak niteleyenlerin bile onun sayfalarından uzak kalamamasının altında, Hitchcock'un *"Ben filmlerimin konularını üçüncü sayfadan bulurum"* düsturuna uygun davranışı ve onunki gibi karmaşık bir yol izleyerek, kaynağını ancak dikkatlice izlendikten sonra varılabilir hale getirmesi yatar. Herkesin gözü önündeki olayları detaylarla yoğurup, hammaddelikten kurtararak okuyucuya sunması sayesinde hikâyeler, bir taraftan bakılınca çok uzakken, bir taraftan da tanıdık geliyordu. *"Keşke benim annem de Filiz Akın gibi olsa"* kompleksi, işe girmeden konulan *"alaturka"* detaylar, davranış ve yorumlarla hikâye, Türkiye'nin her yerinde yaşanılabilir hissine sebep oluyordu.

Herkesin konuştuğu Galip Tekin başarılarından biri, onun uçan daireleri Balat'a, Trabzon'a ya da Diyarbakır'a indirebilmesidir. Genellikle dünyaya doğu-batı paralelinden, kuzey yarıküreden ve Amerika'ya odaklanmış olarak yaklaşan uçan daireler, onun hikâyeleri sayesinde Türkiye'ye de inmiştir (Bu arada dünyada en çok UFO raporu alınan yerlerden biri de Ürgüp-Nevşehir dolaylarıdır ama bu başka mesele. Bu yazının yazıldığı günlerde de Mersin'de polisler uçan daireyi videoya çekmişlerdi ve ilk kez bu konuda polis bir basın toplantısı yaptı). Galip Tekin'den sonra birdenbire yükselen *"Galip gibi kumpir"* ekolünden onlarca kişi uçan daireleri bizim buralara indirmeye çalışmış ama karakterlerin baştan savmalığı, detayların inandırıcılıktan uzaklığı ya da kurgudaki teklemeler yüzünden o uçan daireler inmemiş, hep havada kalmıştır.

Galip Tekin, hikâyelerinde bir dala bağlı kalmıyor, her hikâyede fantastik konuların bir başkasına değiniyordu. Örneğin Bir Manyağın Hatıra Defteri'nde temel konu reenkarnasyon olmasına rağmen Galip Tekin konuyu öyle işlemiştir ki, sıradan okuyucu tarafından bu hikâye, reenkarnasyon hikâyesinden çok bir *"şeytanın oğlu hikâyesi"* ya da *"bir manyağın hikâyesi"* olarak okunur. Hikâyenin belkemiğindeki bu önemli parça, rahatsız edecek düzeyde göze batmaz. Parlak işlemelerinden dolayı kumaşın ne olduğuna bakılmayan bir elbise gibidir. Bununla birlikte kumaş hissedilir ve Amerikan filmlerine bakıp *"Ulan bizde niye böyle şeyler yapılamıyor, düşünen adam mı yok?"* konulu bilinçaltı ezikliğine ilaç olur.

Bir Manyağın Hatıra Defteri'nde Galip Tekin'in Jerzy Kosinsky'e duyduğu beğeninin dışavurumları da rahatça fark edilir. Bunun yanında hikâyeyi, Galip Tekin hikâyesi yapan önemli detaylardan biri daha mevcuttur: Reddedilene çağrı.

Galip Tekin kimi zaman öylesine diyaloglar yazar ki, düşünürken insanın kendine sansür koyduğu kadar acı bir konu birden ama geri dönülmez bir noktada karşınıza çıkar. Böylesi şoklar yaratmak ve rahatsız edici olguları hikâyeye yedirerek, sıradanmış gibi bahsedip, okuyucunun kafasında dönüp dolaşacak, Galip Tekin hikâyesini hatırlatacak detaylar vermekte ustadır. Bu hikâyede de böyle bir detay işlemiş, 1. Dünya Savaşı ve Kurtuluş Savaşı'ndaki vurguncu ve karaborsacılara değinmiştir. Gerçekten neredeydi bu adamlar? Hiç yok muydular? Millet, toprağını korumak için yağlı kurşunların önüne atılırken lastik, un, şeker karaborsacılığı yaparak parasına para katanlar hakkında bir inceleme bile gördünüz mü? Bazen fark edilmeyecek biçimde akla yazılan bu detaylar, bir gün benzeri bir olaya şahit olunduğunda, akla hemen Galip Tekin'i getirir.

Hikâyelerinde her zaman bu kadar kibar davranmayıp, reddedilene çağrıyı apaçık göz önüne serer. Rahatsız edici ve duyulmaması gereken bazı gerçekler hikâyenin arasına sızıverir. Lanetli'de sübyan koğuşuna rüşvetle girip çocuklara tecavüz eden serseri gibi. O zaman gazeteler zaten çok sattığı için (özellikle de kuponla bir şeyler vererek) bu tip ilgi çekici, olay çıkarıcı habere ihtiyaçları yoktu. Kimse, Üzeyir Garih'in katil zanlısının, mezarlıkta seviştiği kız arkadaşının, 10 yaşındayken Çocuk Esirgeme Kurumu'ndaki ağabeylerin onu evlerine götürdüğünü söylemesi gibi haberlere yüz vermiyordu. O gün için alternatif medya sayılan Gırgır'da çıkan böyle bir detay, insanları çarpmış, konuşturmuştu.

Galip Tekin *"reddedilene çağrı"*nın istediği etkiyi yapması üzerine bunu sürdürdü. Özellikle akıl hastanesinden verdiği manzaralar, insanların hep düşmekten çekindikleri ama kapalı bir kutu olması nedeniyle merak edip öğrenmek istedikleri şeyleri anlattığından, onlara utandıkları şehvetli hazlar yaşatıyordu. Verilen Üç - bir (3 Haldol, 1 Akineton) Kokteyl (1 Largaktil, 1 Nörodol, 1 Akineton) gibi detaylar, bazı kişiler için hikâyelere bağımlılık yaratıyordu.

Genellikle hikâyelerinin kurgusunu çok iyi düzenleyip, heyecanı taşıdığından, haftalık olarak yayınlanmasına rağmen, hikâye dokusunun zedelenmemesi ve sıradan kalıpların içine girmemesi için, gereksiz atraksiyonlara pek yüz vermiyordu. (Fabrika hikâyesindeki gibi, morg sahnesindeki çocuğun heyecan unsuru olarak kullanıldığı bölüm sonları pek azdır.)

Karikatürden başlayarak daha figüratif bir çizgiye doğru ilerleyen Galip Tekin, ilk hikâyelerinde görülen ve oklarla işaret yoluyla halledilen kareleme düzensizliklerini yıllar içinde yok etti ve atlanılmadan, bir iki kare geri gidilerek yeniden okumaya başlanmayan

Akşamsefası

Akşamsefası

hikâyeler çıkarmaya başladı.

İnsan duygularını anlatmanın kalıcılığın en iyi yolu olduğunu çok erken fark ettiğinden, karakterlerini çizerken onların geçmişlerini anlatarak ya da hissettirerek okuyucunun kahramanla özdeşleşmesini sağladı. Tiplerinin gerçeklikleri siyah ya da beyaz değildi. Durumlar, onları grinin çeşitli tonlarına iterdi. Özellikle gücün ele geçmesinden sonraki değişimi çeşitli hikâyelerinde çok iyi biçimde veren Tekin'in, Lanetli gibi hikâyelerinde, beyaz başlayan tiplerin (kendini büyüten kadının üzülmemesi için onu öldürmesine izin veren çocuğun değişimi gibi) zamanla gücün tadına varıp gri ve sonunda siyaha dönüşümünü gözleriz. Ama Galip Tekin'in esas belalısı olduğu kişiler, işkencecilerdir. Hemen her dönemine ait hikâyelerinde (Hikaye-i Cemil, Elektrik, Gorgoda gibi) işkencecileri öldürmekten büyük zevk almıştır Galip Tekin.

Karakterlerini ve kurguyu iyi oturtması, zamandan ve mekândan bağımsız hikâyeler yapabilmesini sağladığından, Ay Sarıyol'da olduğu gibi, Amerika'da geçen bir hikâyeyi, tek bir gökdelen göstermeden, Özgürlük abidesini, Pentagon ya da Beyaz Saray'ı çizmeden sürükleyici kılmasına imkân tanır. Geniş planla ortamı anlatmanın geleneksel anlatım tarzıyla çok uyuştuğu günlerde, hikâyenin Amerika'da geçtiğini gösteren şeyler odadaki Amerikan bayrağı ve 1/8'i ancak gözüken başkanın oval pencereli (?) odasındaki yıldız desenli perdedir. Ama Galip Tekin burada okuyucuyu çevre detaylarından uzaklaştırmak için onun önüne (80'li yıllar okuyucu profili biraz farklı olduğundan) parlak bir karakter koymuştur. Dahi Analizci Carl karakteri. Bu karakter öylesine sağlamdır ki, kimse pencereden dışarıya bakmayı akıl etmez. Arthur Conan Doyle ile başlayan deha seviyesindeki *"analizci"* karakterler, Galip Tekin'in o dönem hikâyelerinde yer alırlar. Tursuntur'daki *"viski şişesi"* de Carl ile aşık atacak, hatta onu geçebilecek bir zekaya sahiptir.

Galip Tekin'in karakterleri arasında her türlü tip yer alır. Katiller, serseriler, gömücüler, hatta imamlar. Örneğin Fabrika hikâyesinde başroldeki kişi bir imamdır. Şiir yazan, okuyup üflemek yerine hastaları doktora gönderen Aladağlı İmam Sami. Aynı hikâyede Tekin'in hikâyelerini *"yaşar"* hale sokan detaylardan birini görürüz. Bu, ne üfürükçü kadının köye gelmesidir ne de köy halkının hoca hakkında "bu adam garip biri" diye düşünmesi. Yalnızca bunlar olsa hikâye, biraz balon ve üst baş değiştirilerek bir Akdeniz (özellikle Korsika ya da Sicilya) ya da Latin Amerika hikâyesine dönebilir. Onu farklı kılan, hikâyesinin içine sokuşturduğu görenekten bir parçadır. Hikâyenin karakterlerinden biri, karısı çıplakken odaya girer ve kadın, "Adam dur, çıplağım, giyineyim" der.

Tabii bu arada din de Galip Tekin hikâyelerindeki yerini almıştır. *"Shanna ile Ziva"*, bir Adem ile Havva hikâyesidir. Uzay gemisiyle gelen üç kişiden ikisi birlikte olurken kadının eşi aldatıldığını anlayınca onları bu bakir gezegende bırakarak cezalandırmaya karar verir. Burada ilginç bir nokta var. *"Shanna ile Ziva"*, normal olarak Adem ile Havva'yken birden sayfa sonunda adamın eşine Shanna diye seslenmesi sonucu hikâye, zoraki olarak Havva ile Adem kalıbına girer. İlginçlik buradan sonra başlar çünkü Galip Tekin Bir Yaratık Resmi İle Çizerinin Karanlık Hikâyesi adlı çizgi romanında Ziva adındaki Sovyet asıllı Amerikan Yahudi'si sevgilisinden bahseder. Yere 90 Derece Dik Öldü'de İsa'yı, Al-Baraka'da Mirac'ı çizmiştir.

Daniken'in ortalığı kasıp kavurduğu yıllar Galip Tekin için bir şans olmuştur diyebilir miyiz? Pek değil. O dönem hikâyelerinin bazılarında bu tip bir eğilim varsa da, ara dönemi olarak niteleyebileceğimiz dönemde kendisinin yazıp Kemal Aratan'ın çizdiği, başlangıçta kısmen fantastik öğelerle süsleyerek sunduğu Vah Vahap Vah ile atlanmayacak bir tiraj başarısına imza atmıştır. Bir Küçük Kara Delik, çevreci yaklaşımla yarattığı Fabrika, bir işkencecinin mesai dışı hayatında yaşadıklarını anlatan Hikâye-i Cemil, tamamen gerçek hayattan çıkma Profesyonel ya da Habil gibi hikâyeler, onun bir tarzı takip etmediğini, bir tarza imza attığının göstergeleridir. Hikâyelerinde farklı biçimlerde beslendiği kaynaklarını kendine özgü buluşları, kurgusu ve anlatım tarzıyla birleştirip ayrılmaz bir bütün olarak vermeyi beceren Galip Tekin'in ününü hak ettiğini rahatlıkla söyleyebiliriz.

[Serüven Çizgi Roman Araştırmaları Dergisi,
Sayı 3, Sonbahar 2004]

Akşamsefası

Akşamsefası

GALİP TEKİN SÖZLÜĞÜ

LEVENT CANTEK

Galip Tekin, mizah dergilerinde komik olmayan çizgi romanlar yapan ilk çizer değil. Akbaba'nın son on yılı incelenirse komik olmayan, bir mizah dergisinde yeri olamayacak türden çalışmalara rastlamak mümkün örneğin. Ancak Tekin'i farklı kılan bir özellik var. Korku, gerilim, bilimkurgu gibi farklı türleri bir arada kullandığı fantastik hikâyeler anlatıyor ki, bu onu memleket çizgi romanı açısından bir ilk yapıyor. İlginç olan, çok sıkı bir editör kontrolü olan dergide bunu başarmış olması. Gırgır gibi *"komik"* olmayı amaçlayan bir dergide fantastik hikâyeler anlatılması, editöryal anlamda gerçekten riskli bir tercih. Komik olmamak dışında, türün hikâyelerinin yerel bir aidiyetinin olmaması da ta en baştan bir sorun. Oğuz Aral'ın böyle bir farklılığa *"müsaade"* etmesi, muhtemelen Tekin'e olan sempatisinden kaynaklanmış olmalı... Yüksek satışlı bir dergide Galip Tekin'e *"yol vermek"*, onun bugüne taşınan bir *"isim"* olmasını da sağladı hiç kuşkusuz.

Başlangıçta komik öğeler olmadı değil anlattıklarında, mutlaka bir espri katma çabası görülüyordu hikâyelerinde. Her şeyden önce çizginin kendisi komikti. Galip Tekin'in Oğuz Aral'ın türevlerinden biri olan komik çizgisinin farklılaşması, kendine özgü bir hal alması, uzun zaman aldı. Bu farklılaşmanın doksanlı yılların ikinci yarısında yoğunlaştığı, *"oturduğu"* söylenebilir. Tekin'i baştan beri uğraştıran ise yerellikti. Fantastik olan hikâyeyi, bu topraklarda geçen bir biçimde anlatabilmekle daha çok meşgul oldu. Çizgisinden çok yerel aidiyetler bulmakla uğraştığı anlaşılıyordu. Öte yandan farklı bir kurgu ve kareleme tekniği denedi. Bu, okumayı güçleştiren, özellikle Gırgır'da hissedilir biçimde etkili olan frankofon çizgi romanların kareleme ve kurgu anlayışının dışında bir anlayıştı. Bir kareden öbürüne oklar ve işaretlerle gidilen, yukarıdan aşağıya ya da aşağıdan yukarıya *"akan"* karelerle okunuyordu sayfası. Hikâyelerin başında ya da sonunda kendini çizerek, hikâye ya da hayat hakkında yorumlar yapıyordu. Bu, hem derginin komik duruşuna hem de Batı'da bu türden fantastik anlatılarda görülen hikâye anlatıcısı geleneğine yakınlaştırıyordu kendisini. Galip Tekin'in uyuşturucu kullandığı, akıl hastanesinde yattığı gibi iddialar onun popülerleştiğine işaret ederken, hikâyelerini yarattığı mitle okutan bir çizer olmasını sağlamıştı.

Fantastik hikâyelerini *"Uzaylılar"* temasıyla harmanlayarak kuruyordu ama asıl ilgiyi, aynı çerçeveyi dinle ilişkilendirdiğinde yakaladı. Peygamberlerin uzaydan geldiğine ya da uzaylılar tarafından korunduğuna ilişkin iddiaları vardı hikâyelerinin. Dine yönelik eleştiri gibi görünen hikâyelerle Tekin'in kurduğu ilişki zamanla netleşti. Bir yaratıcıya ve *"Müslümanlık"*a inanıyordu Tekin. İnançsızlığa ise daima mesafeyle yaklaşıyordu, sempati göstermiyordu en azından. Birdenbire ortaya çıkan mucizevî olaylar, canla ödenen kefaretler, cezalandırılan sapkınlıklar iyilik ve kötülük kavramlarıyla açıklanıyordu. Dine ilişkin hikâyeler/yorumlar onu korku edebiyatının *"şeytan"* hikâyelerine yaklaştırmadı değil. Şeytanla girilen pazarlıklar tema olarak birçok hikâyede yer aldı örneğin. Son dönem hikâyelerinde resmedilen şiddet sahnelerine, cinsel açmazlara ve teşhire yönelik ilgiyi dahi iyilik ve kötülükle ilgili bir çerçevede ele aldığı söylenmeli. Hemen belirtelim: Uzaylıların inşa ettiği din, dünya dışından gelen peygamberler gibi konulara özel bir ilgi göstermesine rağmen (bunlar) bir tür değinmeden/imadan öteye gitmedi.

Tekin, özel hayatından bahsetmeyi de seven çizerlerden biri aslında. Kendisinin kahraman olduğu çok az hikâye çizmesine rağmen geçmişi hakkında ayrıntılar vererek kişisel tarihini de anlattı. Babasının cinayet işlemesi ve daha sonra intihar etmesi, birçok hikâyede intihar ve kan davasının tema olarak işlenmesinin muhtemel sebebi. İlginç olan Tekin'in kendini deşifre etmesi, *"Bu yüzden çiziyorum"* demek istemesi. Örneğin aile efradından, annesinden ya da muhtemel kardeşlerinden bahsetmemesi, sürekli Konya'daki makinistliğinden söz açması ya da Gırgır hakkında çok ayrıntılı konuşmaması ise ayrı bir ilginçliğidir. Bazı olayları seçerek kişileri teşhir arzusu neye bağlanabilir bilinmez. Bir sanatçının *"evren"* yaratma çabası mı, yoksa gerçekten geçmişle bir hesaplaşma mı? Sanıyorum, Çehov'un veciz ifadesinde karşılığını bulan bir şey: Gerçek ikisi arasında bir yerde.

Aşağıda mütevazı bir Galip Tekin sözlüğü bulacaksınız. Ayrıntılı bir dökümden ziyade Galip Tekin hikâyelerinden çıkarılmış çalışma notları olarak okunması gereken sözlük, alıntılara, yorum ve çağrışımlara dayanıyor.

Adana: Tekin'in memleketi olarak hikâyelerde mekân olarak geniş yer tutar.

Akşamsefası

Akşamsefası

Alavarza: Galip Tekin'in ünlü hikâyelerinden biri. Uzaylıların bir köyde kurduğu koloninin adı...

Altan Erbulak: Yıllar önce tarama ucunu yeni yeni mürekkebe batırırken bütün ve her zamanki alçakgönüllülüğüyle Altan Ağabey bize, *"Biz sanatçı değiliz, bu işin orospusuyuz çocuklar"* demişti.

Arada Kalanlar: İntihar edenlerin ruhunu ifade eden bir terim. Ceza olarak Cennet'e ya da Cehennem'e alınmayan, sonsuza kadar arada kalan insanları anlatır *(aynı adlı hikâyeden)*

Arif Sağ: Kemancı Bar'ı açana kadar yalnızca türkü ve özellikle Arif Sağ dinlediğini sıkça yazdı Galip Tekin.

Art of Animation: Galip Tekin'in Boğaziçi Üniversitesi'nde verdiği dersin adı.

Atom: Atomun olduğu her yerde hayat vardır. (5.1.1997)

Beden ve Ruh: Şeytan, insanın bedeniyle değil, ruhuyla ilgilenir (Abdallah hikâyesinden). Sıkça kullanılan temalardan biri Şeytan'la pazarlık ile ruhunu satan hırslı insanlardır.

Ben Dönecem: Pı'ya Mektuplar dizisinin sonuncu hikâyesi.

Bir İki: Doğuştan kolları ve bacakları olmayan, fahişelik yapmaya zorlanan Cemile adlı bir kadının sürekli tekrar ettiği sözler. Cemile, vajina kaslarını güçlendirerek kendisini pazarlayan Torbacı'nın hayatını değiştirir.

Boşlukta: Ay Sarıydı hikâyesindeki ay patlaması, dünyadan bazı parçaların koparak boşluğa düşmesine neden olur. Boşlukta, Tekin'in o dönem moda olan magandalarla ilgili hikâyesi: Entelektüel bir çift sevgili ile onları yakalamaya çalışan bir grup maganda anlatılıyor.

Burak: Uzay aracına dönüşen, Müslümanlık'ta yeri olan peygamber atı.

Büyük Tufan: Nuh'un Gemisi'ni ve bütün canlılardan birer çifti uzaylıların kurtardığına ilişkin Galip Tekin yorumu.

Cerrare: Galip Tekin'in atla kuş arası yaratık dostlarından biri.

Çirkin: Fare-İnsan. Bir fahişenin lağıma attığı, fare gibi büyüyen "yaratık".

Çizer Katkıları: Kimi hikâyelerdeki tiplemeleri ya da sahneleri başka çizerler çizerek Tekin'e katkıda bulundular. Örneğin Nuri Kurtcebe Che portresi, Kemal Aratan fonda koşan adamlar ya da Cem Yılmaz Mehmet Çağçağ portesi çizdi.

Çizgi Roman Tanrısı Ne Demiş: [Moebius mu?] Kötü hikâye çizeceğine hiç çizme!

Çizgi Romancılar: Durup dururken dünyanın en saçma şeylerini düşünen insanlar, hikâye bulmaya çalışan çizgi romancılardır.

Çizgi Romancılara Notlar: İnsanlar genellikle böcek filan gördüğünde ya eline bir aeresol ya da bir terlik alıp onu yok eder... Ama iyi bir çizgi romancı bunu hiçbir zaman yapmaz. Önce bir eline alır, kaşı gözü, ayağı bacağı nasıl bir bakar, biraz deforme ederse ne elde edeceğini düşünür. Hatta ona göre bir elbise tasarlar. İşte o elbiseyi giydiği zaman o böcek size harika bir uzaylı olur (...) Hiçbir zaman unutmayın. Romancılar beyinlerini değil, beyinleri romancıları zorlar. Onun sizi kontrol etmesine izin vermeyin. Her kareyi ayrıntılı çizin. Unutmayın şeytan ayrıntıda gizlidir. Tanrı da! Gelelim uyuşturucu meselesine... Çizmek ya da iyi bir hikâye bulmak için hiçbir zaman uyuşturucu kullanmayın. Bizim bu tip şeyler kullandığımıza da inanmayın!! Değil çizmek adınızı bile yazamazsınız. Zaten çizginin kendisi en iyi uyuşturucudur ve bundan kurtuluş yoktur. İnsanı bitirir. Ama *"ben hiç uyuşturucu kullanmadım"* diyenin alnını karışlarım. Çünkü vücut kendi uyuşturucusunu kendi salgılar: Endorfin. Sakın çizdiğiniz şeyleri kâğıt üzerindeki cansız figürler olarak görmeyin, herkes sizi terk etse bile onlar yalnız gecelerde sizin başucunuzda bekleyen dostlarınızdır.

Delilik: Delilik, bir hastalık değildir, bir zihinsel tercihtir.

Dersler: Ders bir, gördüğün şeyi değil, görmek istediğin şeyi çizeceksin. Ders iki, Tanrı bile her şeyi yaratmadan önce yaratacaklarını hayal etmiştir.

Din ve Mitoloji: Galip Tekin, çeşitli dinlere ilişkin hikâye ve meselleri yorumlamıştır. El Baraka ve Dönüş, peygamberlerin uzaydan geldiğine dair hatırda kalan önemli hikâyeler. Bir dönem Türkiye gazetesi, bu tür hikâyeleri nedeniyle kendisini hedef gösteren fanatik yayınlar yapmıştı.

Edison: Elektrikli Sandalye denilen aleti Edison, Amerikan hükümeti için kendi rızasıyla icat etmiş, üstüne üstlük anında öldürür diye yalan söylemiştir. 1890'daki ilk kurban dakikalarca sandalyede tepinmiştir. Fizik ve tarih kitapları, bunlardan pek bahsetmez, bize hep Edison cici şeyler icat etti diye anlatılır.

Elbi: Tekin'in yarattığı, kendisiyle konuşan, onu deliliğe sürükleyen resim/yaratık (Bir Yaratık Resmi ile Çizerinin Karanlık Hikâyesi).

En Kötü Sabah: Bir çizgi romancı için en kötü sabah, uyanınca boş kâğıtlarla karşılaştığı sabahtır. Bu, yeni hikâye yok anlamına gelir.

En Önemli Kural: Çizer hikâyeden sıkılırsa, okuyucuyu da sıkmaya başlar.

Eski Hikâyeler (1): *"Eski öyküler, yaşlı çizerlerin hatıra defteridir"* (11.8.1996)

Eski Hikâyeler (2): Her hikâyeyle birlikte, o hikâyeyi çizerken neler yaşadığını anımsarsın ama beni en çok üzen, kötü çizilmiş iyi hikâyelerdir. Bunlar, tıpkı kötü davranılmış iyi sevgililer gibidir ve *"hadi bir daha deneyelim"* der gibi bakarlar sana... Artık daha ustasın, daha az hata yaparsın. Kötü davrandığın iyi kadın ne yaparsan yap affetmez ama hikâyeler öyle değildir, biz hikâyelerimizi de, sevdiğimiz kadınları da kendimiz yaratırız. Aralarındaki tek fark, kadınlara değil ama hikâyelere kendimizi affettirebiliriz. Aslında buna kısaca *"gerçekle hikâyeleri paralel yaşamanın dangalaklığı"* denebilir. (24.6.2000)

Evlilik: Bir çizgiciyle evlenen kadının iki kocası olur, biri kendi kocası, öteki çizgi (Oğuz Aral'dan).

Fabrika: Tekin'in ilk dönem hikâyelerinden. Bir fabrikanın atık sularının yarattığı tahribata direnen köy imamının hikâyesi.

Füttün: Galip Tekin'le konuşan, Tuhaf Şehir'de görülen kedisinin/yaratığın adı.

Galip Tekin Mekânları: Beyoğlu, Konya, Adana, Doğu Anadolu köyleri sık karşılaşılan hikâye mekânlarıdır.

Gırgır: Ormanı sel basmış, akrep boğulmak üzereyken kurbağaya rastlamış. *"Ne olur kurbağa kardeş, beni sırtına al, karşıya geçir, yoksa ölücem"* demiş. Kurbağa *"ya beni yarı yolda sokarsan"* deyince, *"hiç yapar mıyım"* demiş. Neyse, uzun süre dil döküp kurbağanın sırtına binmiş, karşıya yüzmeye başlamışlar. Tam suyun ortasındayken akrep kurbağayı sokmuş, ikisi birden batarken, kurbağa ölmek üzere sormuş: *"Niye? Hani söz vermiştin, sokmayacaktın?"* Akrep,

Akşamsefası

Akşamsefası

"Ama benim tabiatım bu, ben bir akrebim" (Gırgır dağıldıktan sonra Oğuz Aral'ın anlattığı hikâye).

Gır-zara: Galip Tekin'in belki de en ünlü ve tartışma yaratan hikâyesi. Bir gezegene düşen Gırgır cildini kutsal kitap sayan ahalinin yaşadıkları anlatılır hikâyede.

Güzel Bahçeler: Cennetin bir adı.

Halüsinasyon: Neyin gerçek, neyin hayal olduğuna dair farklı algılamaların Galip Tekin hikâyelerinde ağırlıklı bir yeri vardır. Bir eşya, bir araç ya da bir insanı herkes farklı biçimlerde (yaratık, uzaylı, canavar vs) görebileceği fikri sürekli kullanılır.

Hayal Gücü Otu: Sanatçılara ve politikacılara ilham verdiği söylenen ot. Şifalı Galip Tekin otu.

Hisseli Harikalar Kumpanyası: Konya ovasında uzaylılar tarafından kurulmuş bir sirk.

Hülagü: Galip Tekin'e ilham veren yaratık dostlarından biri.

Hz. Ali: Hikâyelerde kimi zaman kılıcıyla, kimi zaman da aslana dönüşen bir derviş olarak resmedilen din büyüğü.

İlk İnsanlar: Alavarza hikâyesine göre ilk insanlar, uzaydan dünyaya gönderilen zihinsel özürlülerdir.

İntihar: Tekin, 14 yaşındayken intihar eden babasının cesediyle karşılaştığı sahneyi birkaç kez çizdi/anlattı.

İntihar Şirketi: Müşteri talebine göre intihar mizanseni hazırlayıp uygulayan şirket.

İstanbul Kanatlarımın Altında: Tekin'in Hezarfen'in kanatlarını çizdiği, tasarımcı olarak katkıda bulunduğu film. Tekin, filmin üretim aşamasında yönetmen Mustafa Altıoklar'ın, yıllar önce izini kaybettiği kan davalısı olduğunu fark ederek bunu LeMan'a çizdi (13.8.1995).

Kabil: Habil hikâyesinde geçen profesyonel katil.

Kan Davası: Hikâyelerde ağırlıklı bir yeri vardır. Olur mu Böyle Fantastik Hikâye'de uzaylılar ile dünyalılar arasında sürdürülen bir kan davası anlatılır.

Kediboğan: Galip Tekin'in hikâyelerinde dertleştiği arkadaşı. Büyük serseri, hikâye anlatıcısı...

Kemancı Bar: Galip Tekin'in sahibi olduğu ünlü eğlence mekânı... Tekin, aynı barın içindeki küçük bir odayı atölyesi olarak kullanmaktadır. Kimi hikâyelerinde bu oda ve ziyaretçileri resmedilir.

Konya: İlk, orta ve liseyi bitirdiği, 1958 yılında doğduğu, ayrılmak zorunda bırakıldığı şehir.

Kurt: Bir Anadolu köyünde çevreye dehşet salan olağandışı nitelikli Reis adı verilen bir kurt. Galip Tekin'in ülkücü harekete, Susurluk kazasına göndermelerde bulunduğu tartışmalı hikâyesi.

Kurtların Dansı: Aç kalan kurtların bir halka oluşturup, içlerinden en zayıf olanı yorulup düşene kadar dönmeleri ve ilk yorulup düşen arkadaşlarını yemelerine verilen ad.

LSD: Lucy in the Sky with Diamonds.

Mandadeviren: Rohipnol ilacı. Uyuşturucu hap.

Mengele: Nazi bilim adamı. Tekin, Mahşerin Son Atlısı hikâyesinde onu, deney ve çalışmalarını gizlice Türkiye'de sürdüren biri olarak anlattı.

Mirza: Tekin'in bir çizgi roman çizeri olan tiplemesi.

Mobydick: Led Zeppelin'in davul solosu. Müziğiyle insanların birbirini öldürmesini sağlayan bir müzisyenin intikam hikâyesi...

Morbenli: Adana-İskenderun karayolunda çalışan, çıkardığı terin kokusu birlikte olduğu insanları çıldırtan fahişe/yaratık.

Mösyö Tristus: İki keman yayı boyunda (76x2) yaşlı bir kemancı. Mahşerin dört atlısına (Hastalık, Açlık, Savaş ve Ölüm) eşlik eden Hüzün adlı beşinci atlı.

Mucizeler Dükkânı: Tekin'in çizim masasına verdiği ad.

Neoplan: Dünyada yaşayan bir canlı. Tekin'in, insanların uzaydan geldiğine ilişkin yorumlarından biri...

Nihayet Çıkmazı: İstanbul'un en "kıytırık" çıkmaz sokağı. Sokağa girenin başka bir boyuta, tarihin bir anına geçtiği hayali bir "kapı".

Oğuz Aral: Galip Tekin hikâyelerinin ilk karelerinde sıkça yer alan ustası.

18 Yaşından Küçüklerin Okuması Sakıncalıdır: El Bebek (1998) hikâyesinin altına düşülen uyarıcı ibare.

Orjana: Uzaydan dünyaya gelen bir çeşit Havva.

Orpta: Fahişeler Dünyası. Cinsel fanteziler üzerine kurulu, kadınların egemenliğindeki hayali bir ortam. Bir tür kara delik. Yarı tanrı/yönetici kadının adı...

Özden Öğrük: Karikatürist. Tekin'in Gırgır dergisinde tesadüfen fotoğrafını gördüğü, yıllar sonra İstanbul'da tanışıp evlendiği ilk eşi.

Patlama: Eroinin ilk etkisine başlaması. Eroinden sonra içilen sigara, daha düşük dozda ikinci bir eroin etkisi yapar.

Pı'ya Mektuplar: HBR'da başlayan, LeMan'da sürdürülen Galip Tekin hikâyelerinin üst başlığı. Rivayete göre Pı, Tekin'in ayrıldığı eski sevgilisinin adının ilk iki harfi.

Ramazan: Galip Tekin'in, Konya'da film makinistliği yaptığı dönemdeki çırağının adı. Tekin, kimi hikâyelerinde ondan bahsettiği gibi aynı adlı bir hikâye de çizmiştir.

Sandalye: Tekin'in kimi eşyaların canlı olduğuna ilişkin yorumu vardır. Bir Bacağı Kırık Sandalye – Tiki hikâyesi bu tema üzerine kuruludur.

Sayfanın Sakinleri: Galip Tekin'in okurla konuştuğu ilk (ya da son) karelerde kendisine eşlik eden yaratıklar.

Sevgili: Galip Tekin dipnotlarından: *"İnsanlar tüylü ve kuyruklu da olsa sevgililerini sevebilirler"* (LeMan, 2.7.1995), *"İnsanlar, gerektiği zaman sevgililerini vurabilirler"* (LeMan, 18.6.1995).

Shanna ile Ziva: Adem ile Havva yorumu. Shanna ile Ziva'nın çocuklarının zaman içerisinde birbiriyle çiftleşecek olmaları nedeniyle, bugünkü insanlığın temelini zihinsel özürlü kuşakların oluşturduğuna ilişkin hikâye.

Sırrı: Sıradan bir insanın hiç beklenmedik bir anda başrole çıkmasının anlatıldığı Başroldekiler hikâyesinin kahramanı. Dünyaya arıza nedeniyle inmek zorunda kalan bir uzay gemisi, kromozomları nedeniyle sıradan (hatta marjinalleştirilen) birini, Sırrı'yı aramaya başlarlar. Sırrı, eğer kendi isteğiyle kromozomlarını vermezse, dünya yok olacaktır.

Sinema Makinistliği: Galip Tekin'in Konya Saray Sineması'nda altı yıl sürdürdüğü ilk mesleği. Hayat hikâyesinden kısa bir kesit: Devrimci bir genci sakladığı gerekçesiyle ülkücüler tarafından ölüme mahkûm ediliyor ve Muammer Kar adlı bir başka ülkücü tarafından kurtarılıyor. Konya'dan, işinden ve yüksek okuldan ayrılmak zorunda kalan Tekin, İstanbul'a göç ediyor.

Akşamsefası

Akşamsefası

Sirkten Kaçanlar: Bilinmeyen bir arızayla dünyaya inen uzay gemisinden kaçan iki yaratık. Din mitolojisine, Adem ile Havva'ya gönderme.

Speedball: Eroini kokainle karıştırarak kullanmak.

Şeytan (1): Şeytan, insanların günah keçisidir. Kötülük yapar, günah işler, *"Şeytan'a uydum"* dersiniz. Ben [İnsanların] vicdanını rahatlatmak için yaratıldım. Tanrı'yla aramın açık olmasının sebebi kibir değil, bir görevi üstlenmek istemeyişim. Sizin hatalarınızı, günahlarınızı, bencilliğinizi, açgözlülüğünüzü, cinayetlerinizi üstlenme görevi. [Tanrı] yok edebilirse beni niye yok etmiyor? Çünkü çok işine yarıyorum. Ben olmasam siz de [insanlar da] var olamazdınız (Abdallah adlı hikâyeden).

Şeytan (2): Şeytan'ı yok edemezsiniz. Onu ancak isterse Yaradan yok eder. Demek ki istemiyor. Demek ki kurduğu dengenin bozulmasını istemiyor. Kötülük olmasa iyiliğin ne anlamı kalır? (Satılmışlar adlı hikâyeden)

Tuhaf Şehir: Mirza, Trio ve Kontrolsüz gibi hikâyelerin yaşandığı hayali şehir.

Türkmen: Bir Türk nasıl süper kahraman olur esprisine dayalı hikâyenin adı.

Utanmak: Korktuğu için utanmaktan daha iğrenç bir duygu var mıydı dünyada. (16.3.1997)

Vah Vahap Vah: Galip Tekin'in yazıp Kemal Aratan'ın çizdiği, doksanlı yılların en popüler maganda hikâyesi.

Vooloou: Höyük E-54 hikâyesinde insanların Tanrı saydıkları uzaylı.

Yeni Nesil: Okuyucu artık uzun hikâye okumuyor. Yeni nesil sabırsız ve aceleci... Hikâyenin dördüncü haftasında sıkılıyor ve hikâyeden kopmaya başlıyor. İstedikleri bir, iki haftalık vurucu hikâyeler.

Yetenek Ticareti: Tuhaf Şehir'de, beynin sınırları çözülürken ortaya çıkan devlet kontrolündeki yetenek satışı... Önceleri yaşlı sanatçılar, çocukları ya da torunlarına miras olarak yeteneklerini bırakırken sonraları parasızlıktan bunalan sanatçılar yeteneklerini satmaya başlıyorlar. Ancak alıcının yetenekle birlikte psikolojik rahatsızlıkları da alması ticaretin en önemli açmazı...

Zeki: Kemancı Bar'ı birlikte açtıkları arkadaşı.

Zorba: Uzaydan gelmiş/bırakılmış, otomatik deney dölleme makinesine köylünün verdiği ad.

[Serüven Çizgi Roman Araştırmaları Dergisi,
Sayı 3, Sonbahar 2004]

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası